

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 67

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 23 ianuarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
37.	— Lege privind promovarea transportului ecologic	2	
57.	— Decret pentru promulgarea Legii privind promovarea transportului ecologic	2	
★			
38.	— Lege pentru acordarea de servicii medicale unor categorii de persoane și pentru completarea art. 2 din Legea nr. 406/2001 privind acordarea unor drepturi persoanelor care au avut calitatea de șef al statului român	3	
58.	— Decret privind promulgarea Legii pentru acordarea de servicii medicale unor categorii de persoane și pentru completarea art. 2 din Legea nr. 406/2001 privind acordarea unor drepturi persoanelor care au avut calitatea de șef al statului român	3	
★			
39.	— Lege pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013	4	
59.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013	4	
★			
40.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză.....		5
60.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză		5
★			
41.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2017 privind formarea inițială a ofițerilor în activitate din Ministerul Apărării Naționale în instituții de învățământ superior militar din străinătate		6
61.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2017 privind formarea inițială a ofițerilor în activitate din Ministerul Apărării Naționale în instituții de învățământ superior militar din străinătate		6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
15.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 15 unități administrativ-teritoriale din județul Galați		7–22
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
	Decizia nr. 79 din 6 noiembrie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)		23–32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind promovarea transportului ecologic**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Autoritățile publice locale, regiile autonome și societățile aflate în subordinea unităților administrativ-teritoriale vor achiziționa mijloace de transport călători acționate prin motoare cu propulsie electrică, tehnologii verzi de tipul Electrice, Hybrid, Hybrid Plug-In, Hydrogen (FCV), motoare cu propulsie pe gaz natural comprimat, motoare cu propulsie pe gaz natural lichefiat și motoare cu propulsie pe biogaz, în proporție de minimum 30% din necesarul de achiziții viitoare. Procentul va fi calculat din totalul numărului de autovehicule achiziționate într-un an.

Art. 2. — Prevederile art. 1 se aplică și în cazul mijloacelor de transport școlar.

Art. 3. — Societățile cu capital privat care furnizează servicii publice de transport local și metropolitan sau în cadrul unei asociații de dezvoltare intercomunitară, inclusiv societățile de

taxi, vor achiziționa, începând cu anul 2020, mijloace de transport călători acționate prin motoare cu propulsie electrică, tehnologii verzi de tipul Electrice, Hybrid, Hybrid Plug-In, Hydrogen (FCV), motoare cu propulsie pe gaz natural comprimat, motoare cu propulsie pe gaz natural lichefiat și motoare cu propulsie pe biogaz, în proporție de 30% din necesarul de achiziții viitoare.

Art. 4. — Achizițiile anuale de autovehicule făcute de autoritățile publice pentru deservirea parcului propriu trebuie să conțină în proporție de cel puțin 20% autoturisme acționate prin tehnologii verzi de tipul Electrice, Hybrid, Hybrid Plug-In și Hydrogen (FCV).

Art. 5. — Prevederile prezentei legi se aplică începând cu anul următor celui de intrare în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 19 ianuarie 2018.

Nr. 37.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind promovarea
transportului ecologic**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind promovarea transportului ecologic și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 ianuarie 2018.

Nr. 57.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru acordarea de servicii medicale unor categorii de persoane și pentru completarea art. 2 din Legea nr. 406/2001 privind acordarea unor drepturi persoanelor care au avut calitatea de șef al statului român

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila” asigură asistență medicală de urgență, ambulatorie, spitalicească și reabilitare medicală pentru Președintele României, președintele Senatului, președintele Camerei Deputaților, prim-ministrul Guvernului României, precum și pentru omologii străini pe timpul vizitei în România.

(2) Asistența medicală de urgență în deplasări oficiale pe teritoriul național este asigurată permanent pentru Președintele României și prim-ministrul Guvernului României și, la cerere, pentru președintele Senatului și președintele Camerei Deputaților, cu câte o ambulanță constituită din punctul de vedere al personalului și dotării în funcție de cerințele misiunii, precum și pentru omologii străini pe timpul vizitei în România.

(3) Asistența medicală prevăzută la alin. (2) se asigură de către Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila” la sediile instituțiilor unde își desfășoară activitatea demnitarii, la reședințele permanente sau temporare ale demnitărilor, precum și pe traseele de deplasare de pe întreg teritoriul național.

Art. 2. — Modalitatea de efectuare a activităților prevăzute la art. 1 se stabilește prin protocol încheiat între Spitalul Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila” și Serviciul de Protecție și Pază.

Art. 3. — (1) Fondurile necesare finanțării activităților prevăzute la art. 1 se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, și se prevăd în bugetul Spitalului Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”.

(2) Modalitatea de justificare a cheltuielilor determinate de desfășurarea activităților prevăzute la art. 1 se stabilește prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 4. — La articolul 2 din Legea nr. 406/2001 privind acordarea unor drepturi persoanelor care au avut calitatea de șef al statului român, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 16 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) efectuarea, la cerere, a unui control medical complet anual, în cadrul Spitalului Universitar de Urgență Militar Central «Dr. Carol Davila».”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 19 ianuarie 2018.

Nr. 38.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru acordarea de servicii medicale unor categorii de persoane și pentru completarea art. 2 din Legea nr. 406/2001 privind acordarea unor drepturi persoanelor care au avut calitatea de șef al statului român

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru acordarea de servicii medicale unor categorii de persoane și pentru completarea art. 2 din Legea nr. 406/2001 privind acordarea unor drepturi persoanelor care au avut calitatea de șef al statului român și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 ianuarie 2018.

Nr. 58.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Articol unic. — Articolul VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 19 decembrie 2012, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 19 ianuarie 2018.
Nr. 39.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 ianuarie 2018.
Nr. 59.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 21 din 30 august 2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză, adoptată în temeiul art. 1 pct. 1.5 din Legea nr. 161/2017 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 31 august 2017, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul unic punctul 9, alineatul (5) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Membrii C.P.E. sunt numiți pe o perioadă de 4 ani, prin decizie a prim-ministrului, la propunerea președintelui Comisiei Naționale de Prognoză, cu avizul ministrului finanțelor publice.”

2. La articolul unic, după punctul 9 se introduce un nou punct, punctul 91, cu următorul cuprins:

„91. **La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(2) Secretarul general coordonează activitățile stabilite potrivit structurii organizatorice a Comisiei Naționale de Prognoză, îndeplinind și alte atribuții prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare a instituției ori încredințate de președinte.»”

3. La articolul unic, după punctul 11 se introduc două noi puncte, punctele 12 și 13, cu următorul cuprins:

„12. **La articolul 12, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(2) Compartimentele regionale de prognoză nu au personalitate juridică, urmând să facă parte din Direcția de modelare și prognoze regionale.»

13. Anexa «Structura organizatorică a Comisiei Naționale de Prognoză» se abrogă.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 19 ianuarie 2018.

Nr. 40.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Prognoză și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 ianuarie 2018.

Nr. 60.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2017
privind formarea inițială a ofițerilor în activitate
din Ministerul Apărării Naționale în instituții
de învățământ superior militar din străinătate**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 24 din 30 august 2017 privind formarea inițială a ofițerilor în activitate din Ministerul Apărării Naționale în instituții de învățământ superior militar din străinătate, adoptată în temeiul art. 1 pct. X. 4 din Legea nr. 161/2017 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 31 august 2017, cu următoarele modificări:

1. La articolul 2 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) să fie elevi ai clasei a XII-a;

b) să se situeze între primii 10% dintre elevi, în ierarhia mediilor de absolvire a claselor IX—XI;”.

2. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Studenții care nu respectă obligațiile contractuale prevăzute la art. 3 alin. (2), precum și în situația exmatriculării din motive imputabile lor restituie cheltuielile efectuate de Ministerul Apărării Naționale.

(2) Absolvenții de studii în străinătate care nu respectă obligațiile înscrise în contractul prevăzut la art. 4 restituie Ministerului Apărării Naționale, potrivit prevederilor art. 41¹ alin. 6 și 7 din Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile efectuate pe timpul studiilor, proporțional cu perioada de contract rămasă neexecutată.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 19 ianuarie 2018.
Nr. 41.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 24/2017 privind formarea inițială
a ofițerilor în activitate din Ministerul Apărării Naționale în
instituții de învățământ superior militar din străinătate**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/2017 privind formarea inițială a ofițerilor în activitate din Ministerul Apărării Naționale în instituții de învățământ superior militar din străinătate și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 18 ianuarie 2018.
Nr. 61.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 15 unități administrativ-teritoriale din județul Galați

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 15 unități administrativ-teritoriale din județul Galați, după cum urmează:

- a) unitatea administrativ-teritorială Barcea — sectoarele cadastrale nr. 3, 4, 13, 14, 15 și 17;
- b) unitatea administrativ-teritorială Berești — sectoarele cadastrale nr. 3, 4, 11, 13 și 14;
- c) unitatea administrativ-teritorială Buciumeni — sectoarele cadastrale nr. 6, 7, 21, 22, 26 și 28;
- d) unitatea administrativ-teritorială Brăhășești — sectoarele cadastrale nr. 9, 14, 15, 23 și 27;
- e) unitatea administrativ-teritorială Corni — sectoarele cadastrale nr. 8, 23, 24, 25, 29, 30, 36 și 38;
- f) unitatea administrativ-teritorială Cosmești — sectoarele cadastrale nr. 3, 4, 5, 6, 8, 9, 17, 19 și 22;
- g) unitatea administrativ-teritorială Costache Negri — sectoarele cadastrale nr. 1, 8, 9, 10, 11 și 12;
- h) unitatea administrativ-teritorială Drăgușeni — sectoarele cadastrale nr. 23, 24, 27, 37, 38, 39, 40, 41 și 45;
- i) unitatea administrativ-teritorială Gohor — sectoarele cadastrale nr. 39 și 40;
- j) unitatea administrativ-teritorială Ivești — sectoarele cadastrale nr. 10, 11 și 14;
- k) unitatea administrativ-teritorială Movileni — sectoarele cadastrale nr. 16, 17 și 18;
- l) unitatea administrativ-teritorială Nicorești — sectoarele cadastrale nr. 58, 60, 61 și 62;
- m) unitatea administrativ-teritorială Smulți — sectoarele cadastrale nr. 12, 13, 14, 15, 16, 20, 22, 23, 24, 25, 28, 29, 31 și 32;
- n) unitatea administrativ-teritorială Tudor Vladimirescu — sectoarele cadastrale nr. 5, 6, 7, 29, 30 și 31;
- o) unitatea administrativ-teritorială Vlădești — sectoarele cadastrale nr. 16, 19, 21, 25, 29, 30, 38, 48, 53 și 60.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—15 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—15*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,
Ileana Spiroiu

București, 5 ianuarie 2018.

Nr. 15.

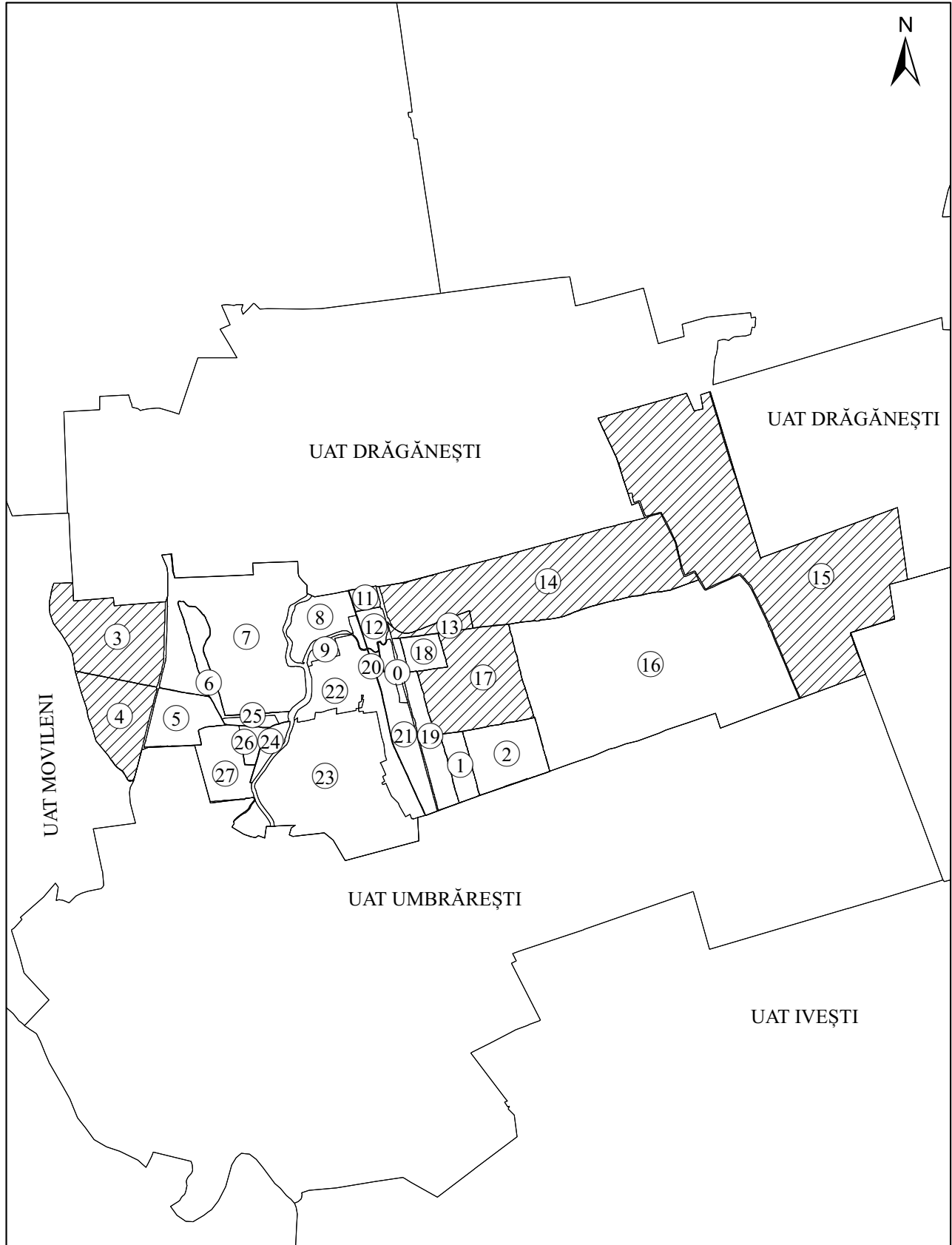
*) Anexele nr. 1—15 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: GALAȚI

UAT: BARCEA

Sectoare: 3, 4, 13, 14, 15, 17

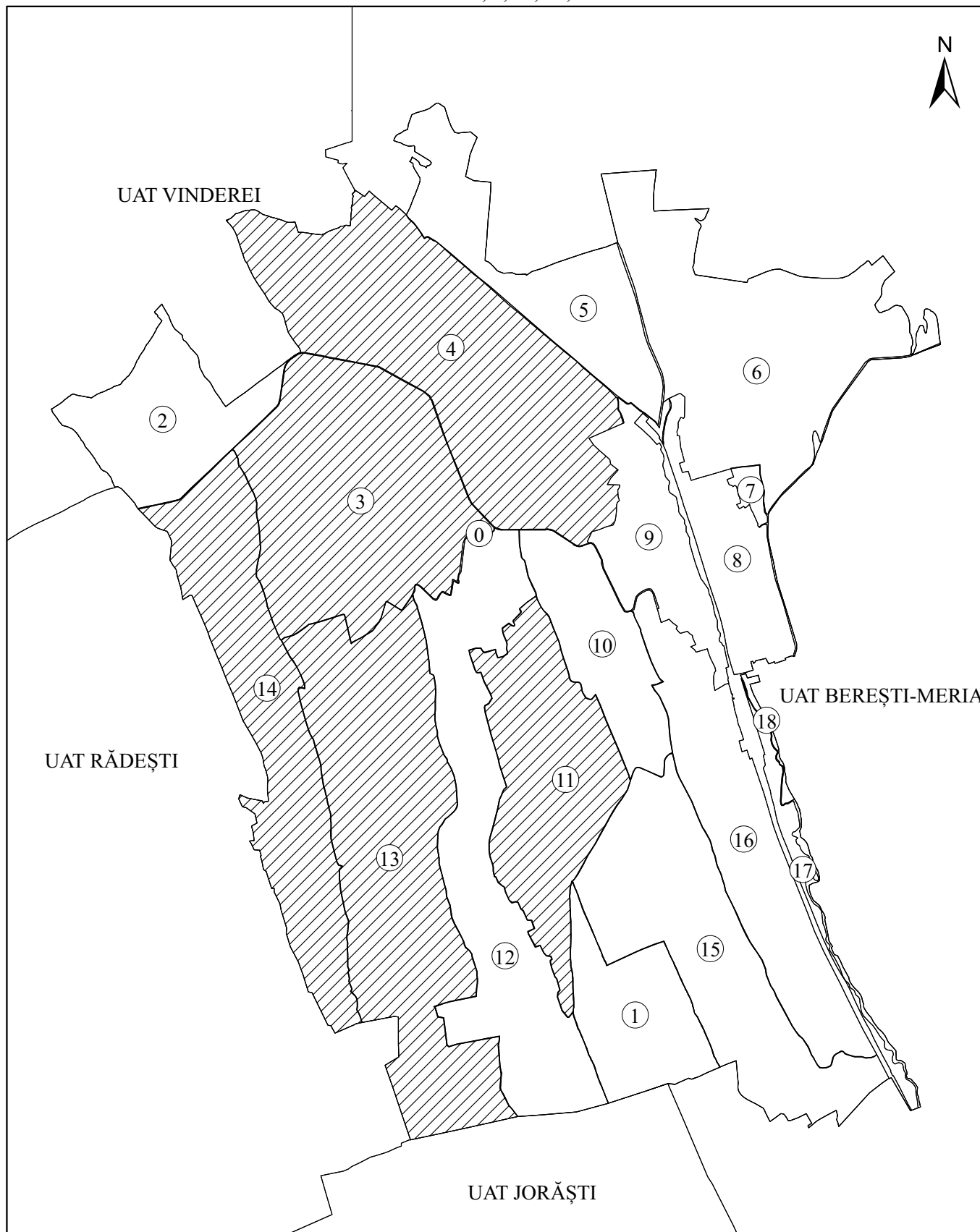

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

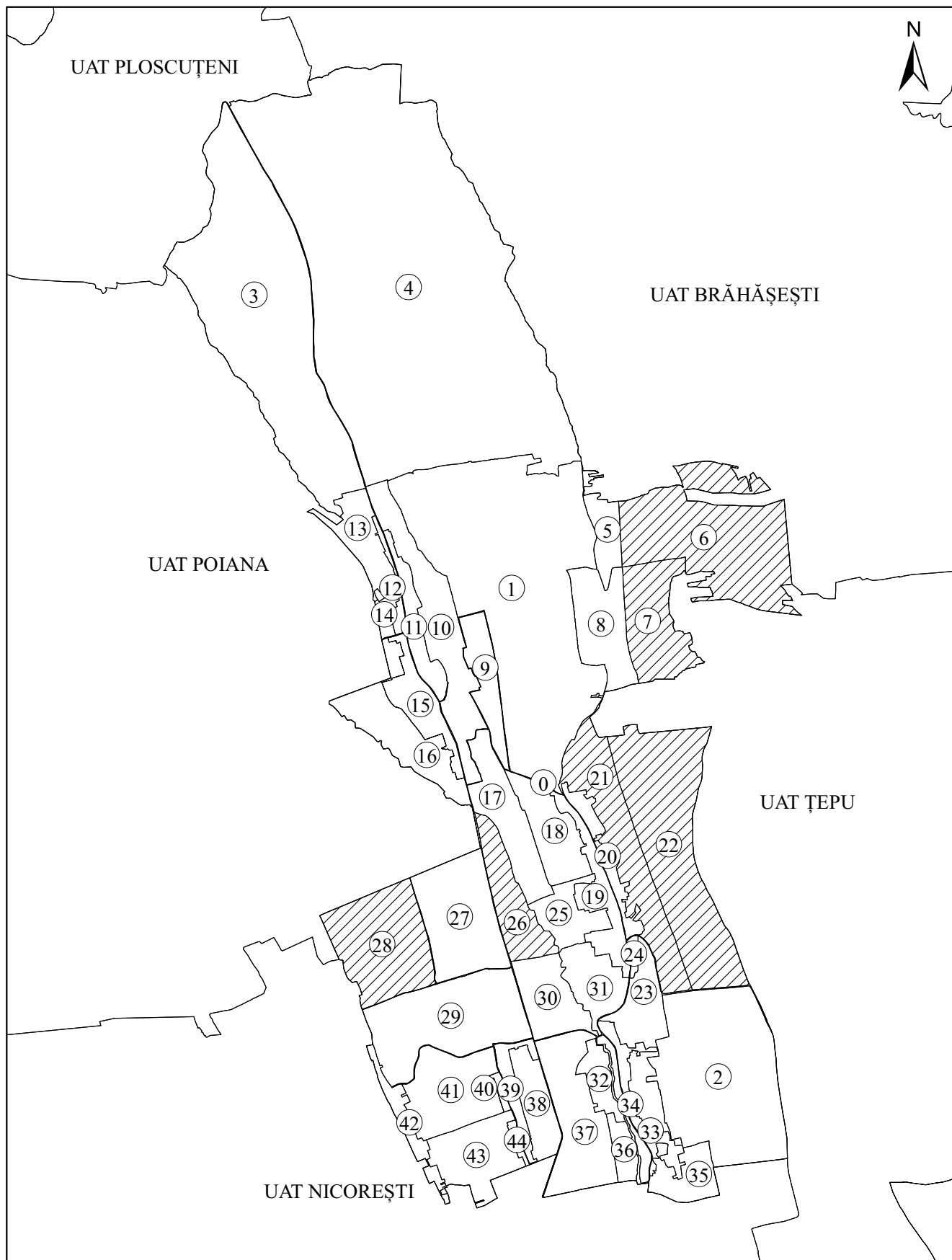
Județ: GALAȚI

UAT: BEREȘTI

Sectoare: 3, 4, 11, 13, 14

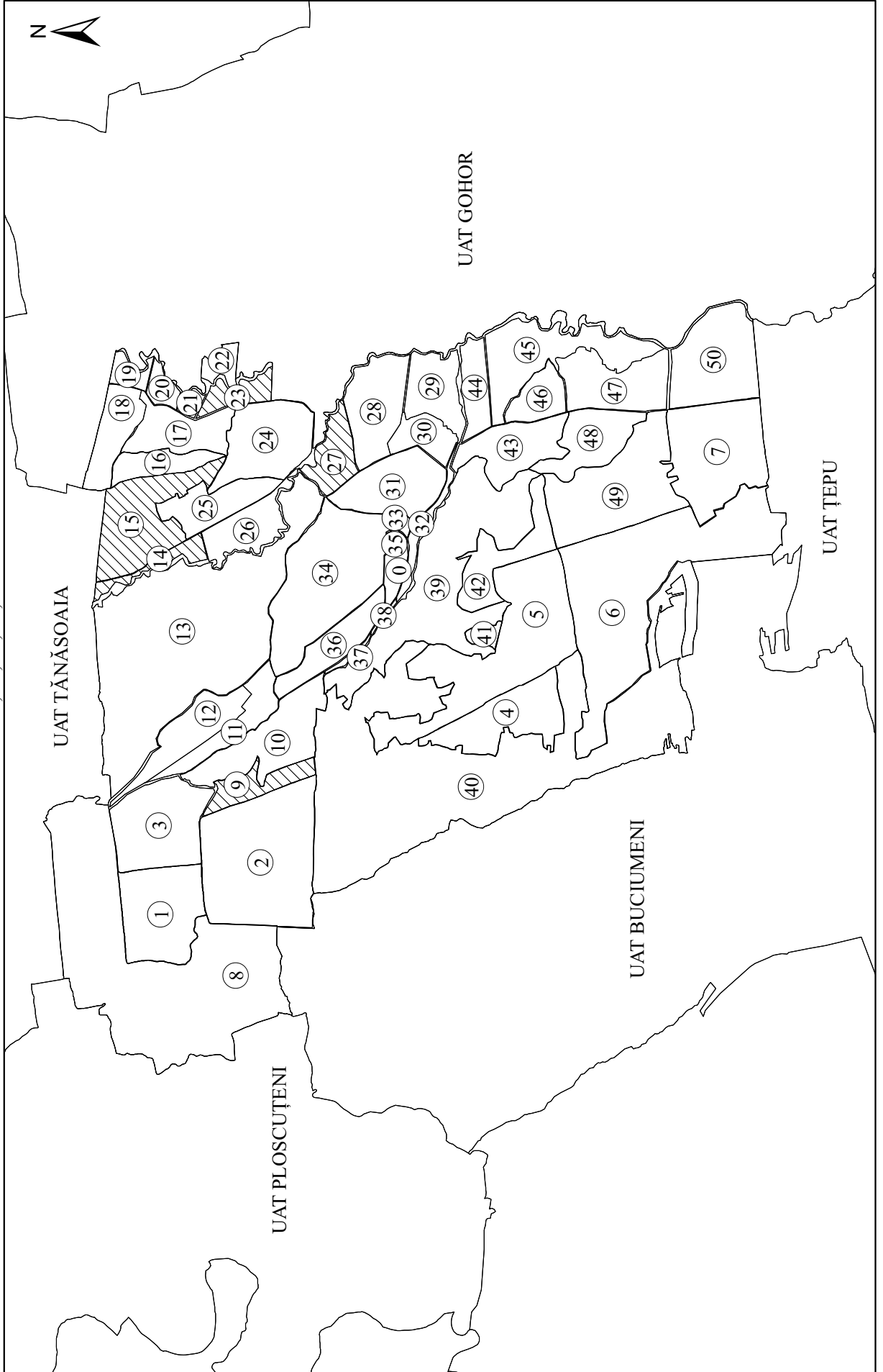

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ: GALAȚI
UAT: BUCIUMENI
Sectoare: 6, 7, 21, 22, 26, 28

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: GALAȚI
 UAT: BRĂHĂȘEȘTI
 Sectoare: 9, 14, 15, 23, 27

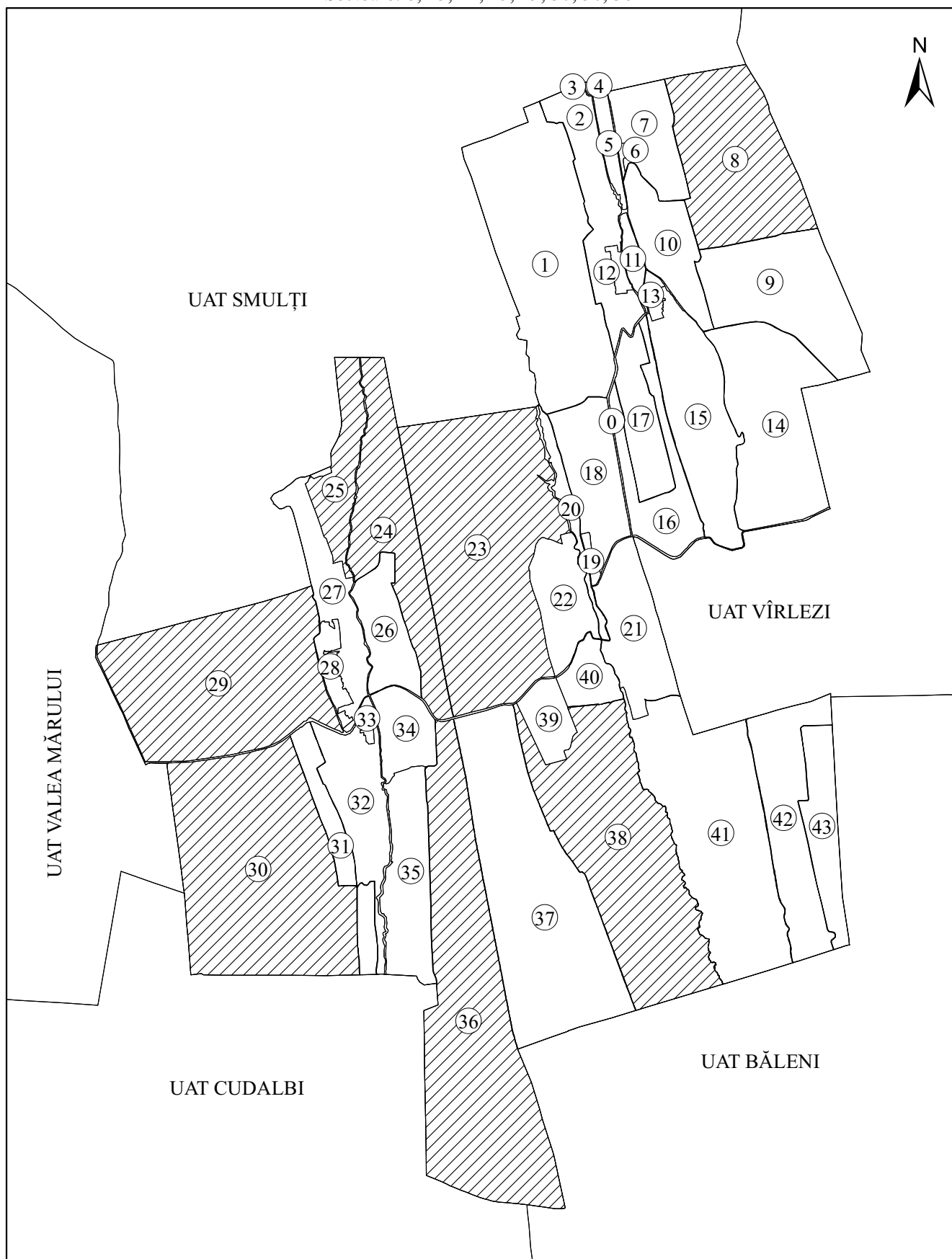

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

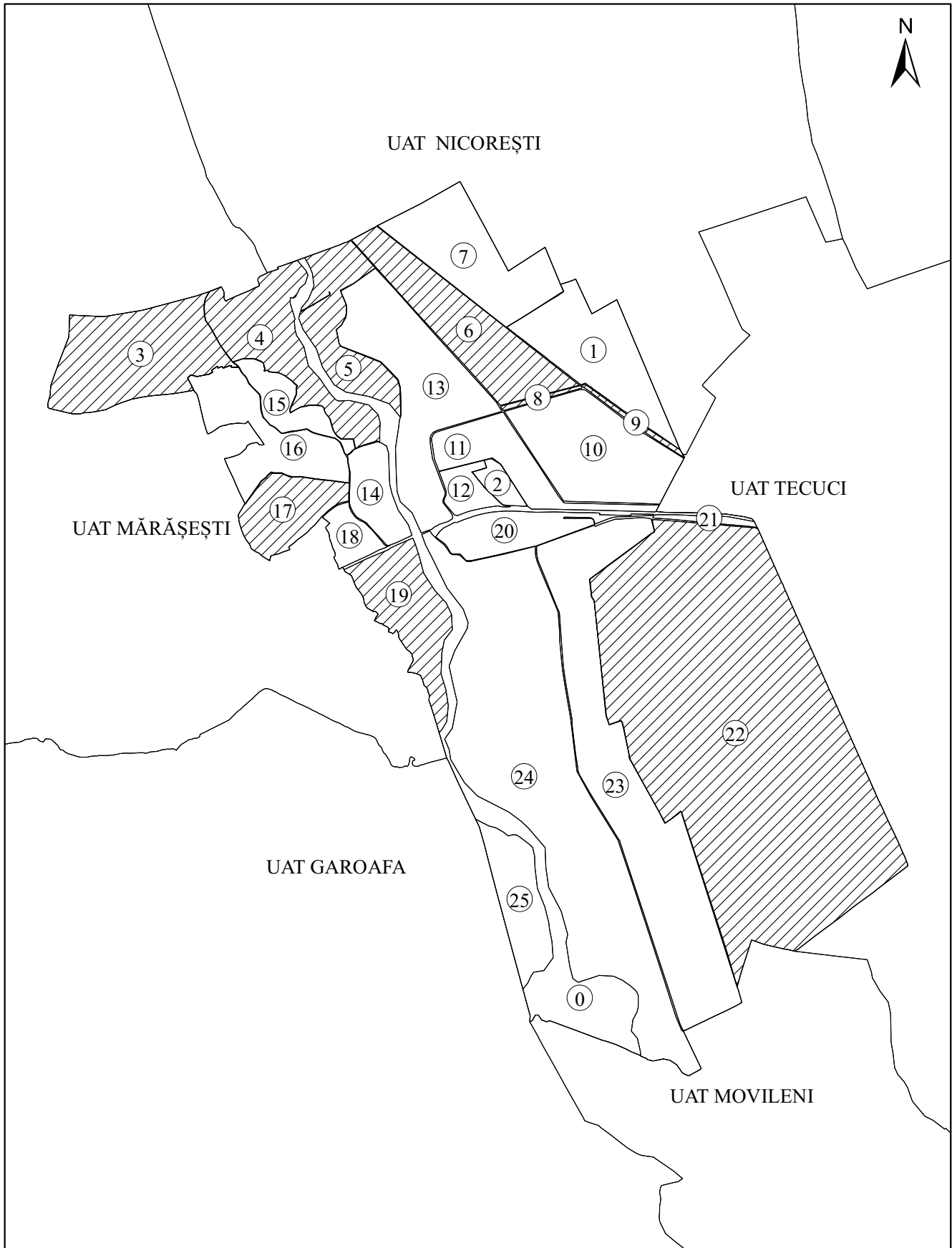
Județ: GALAȚI

UAT: CORNI

Sectoare: 8, 23, 24, 25, 29, 30, 36, 38

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: GALAȚI
 UAT: COSMEȘTI
 Sectoare: 3, 4, 5, 6, 8, 9, 17, 19, 22

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: GALAȚI

UAT: COSTACHE NEGRI

Sectoare: 1, 8, 9, 10, 11, 12

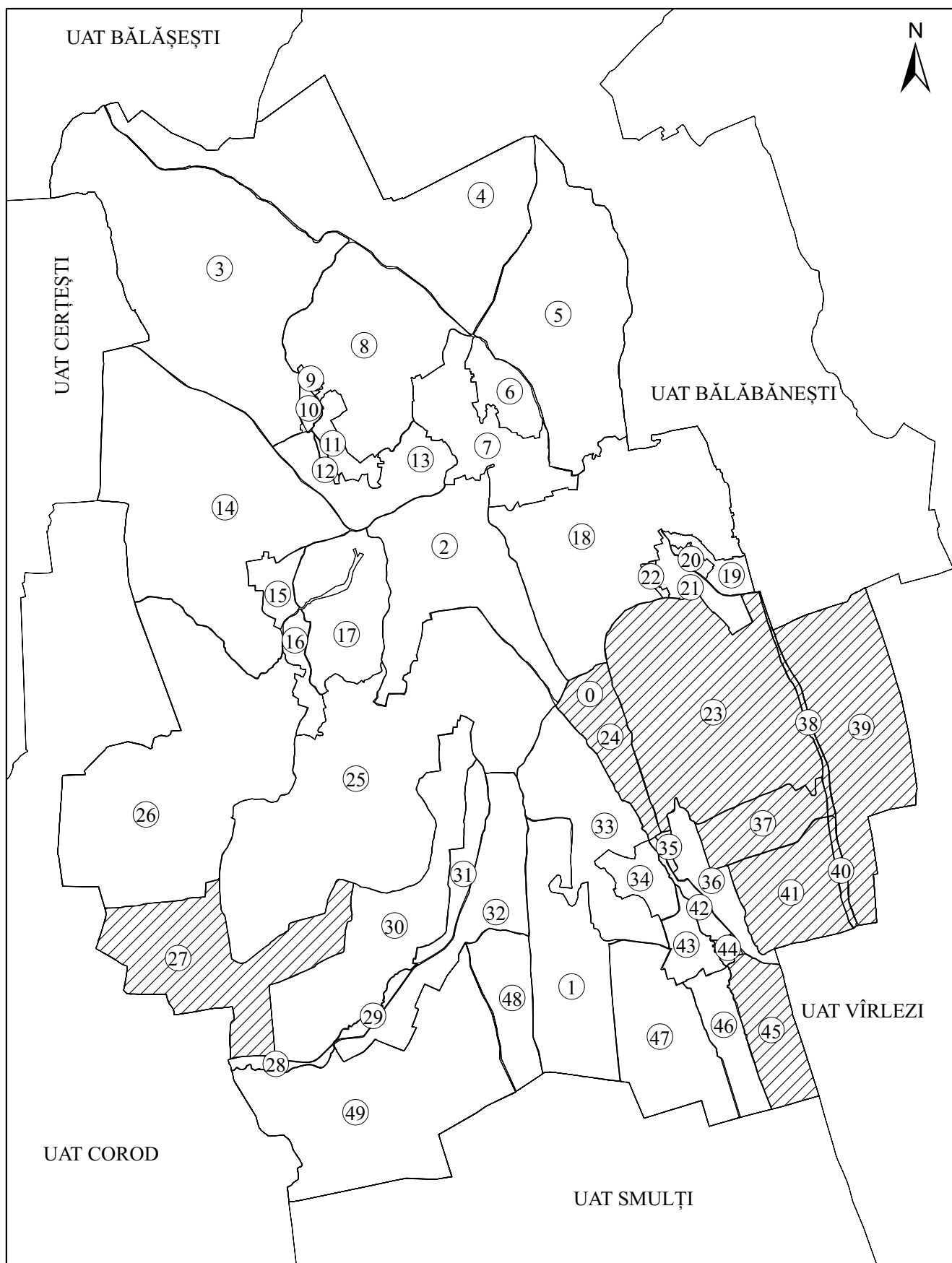

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: GALAȚI

UAT: DRĂGUȘENI

Sectoare: 23, 24, 27, 37, 38, 39, 40, 41, 45

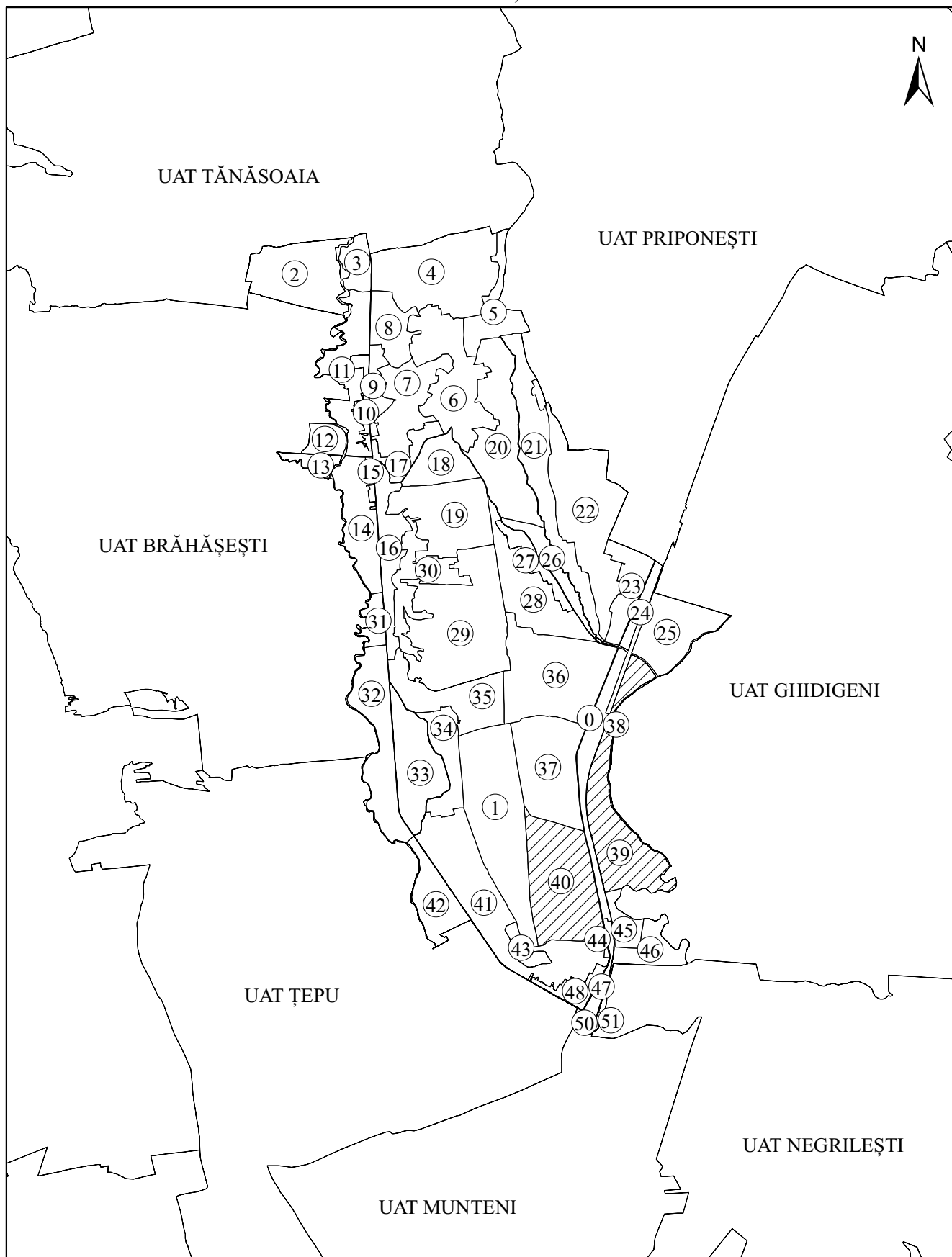

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: GALAȚI

UAT: GOHOR

Sectoare: 39, 40

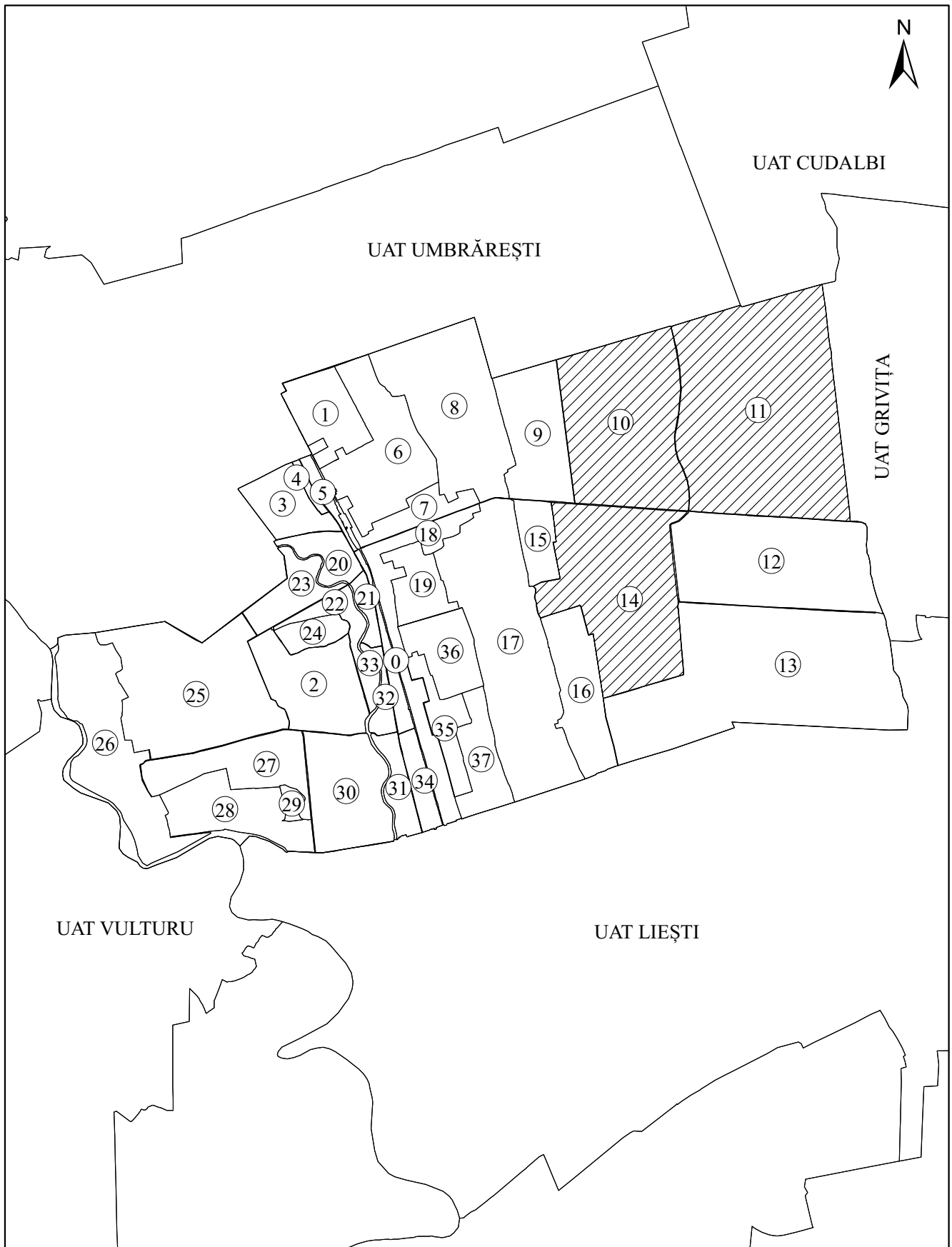

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

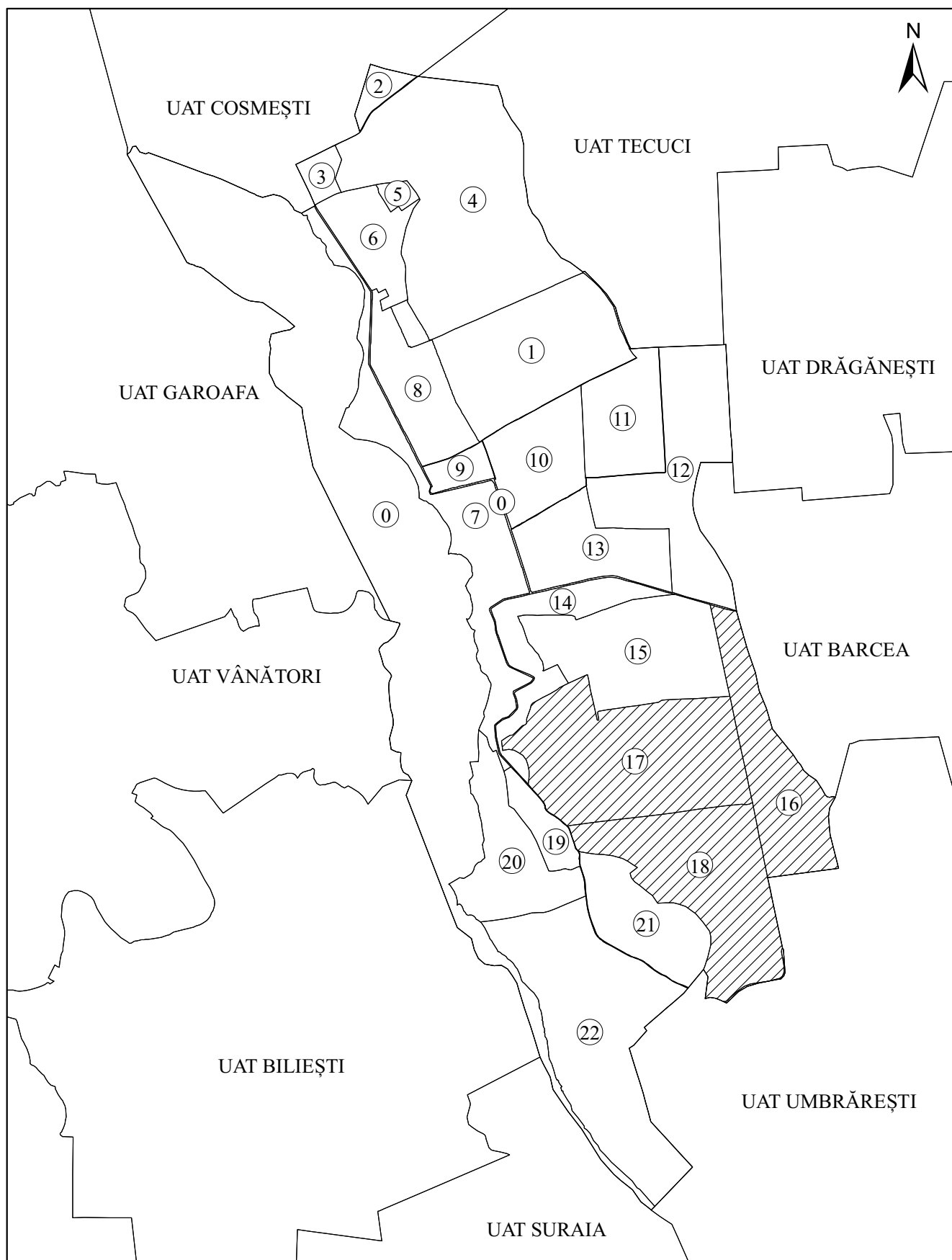
Județ: GALAȚI

UAT: IVEȘTI

Sectoare: 10, 11, 14

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Judet: GALAȚI
UAT: MOVILENI
Sectoare: 16, 17, 18

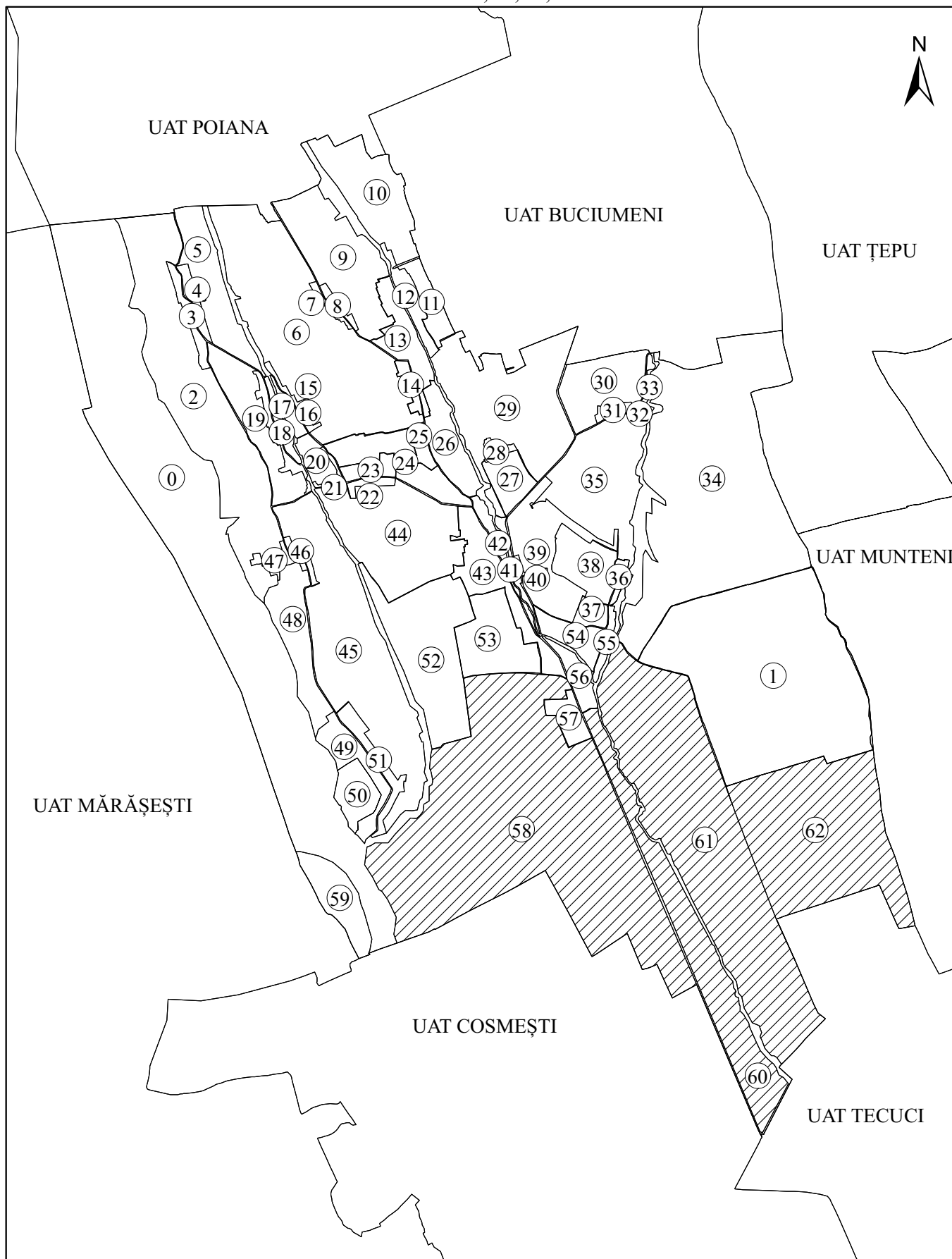

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: GALAȚI

UAT: NICOREȘTI

Sectoare: 58, 60, 61, 62

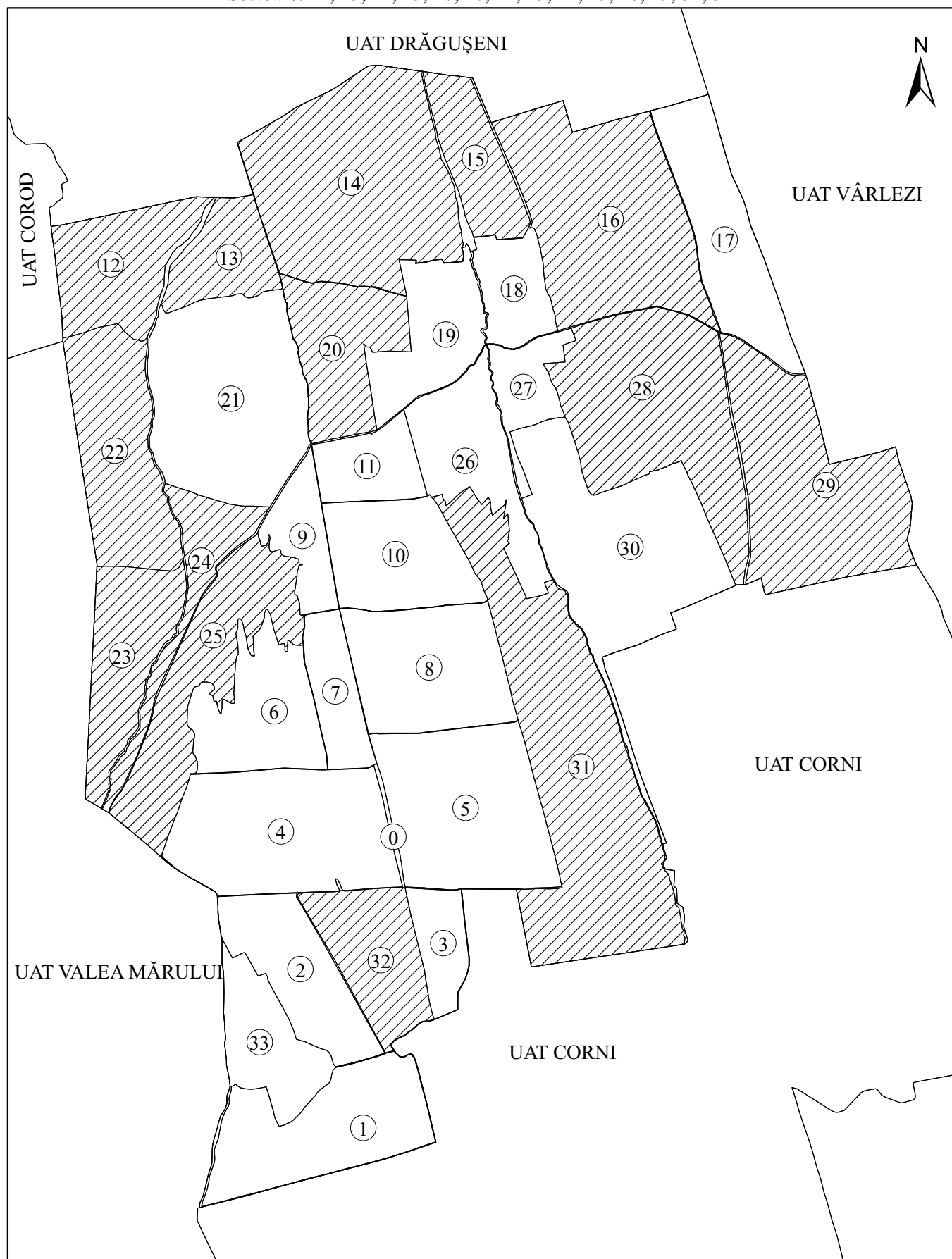

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: GALAȚI

UAT: SMULȚI

Sectoare: 12, 13, 14, 15, 16, 20, 22, 23, 24, 25, 28, 29, 31, 32

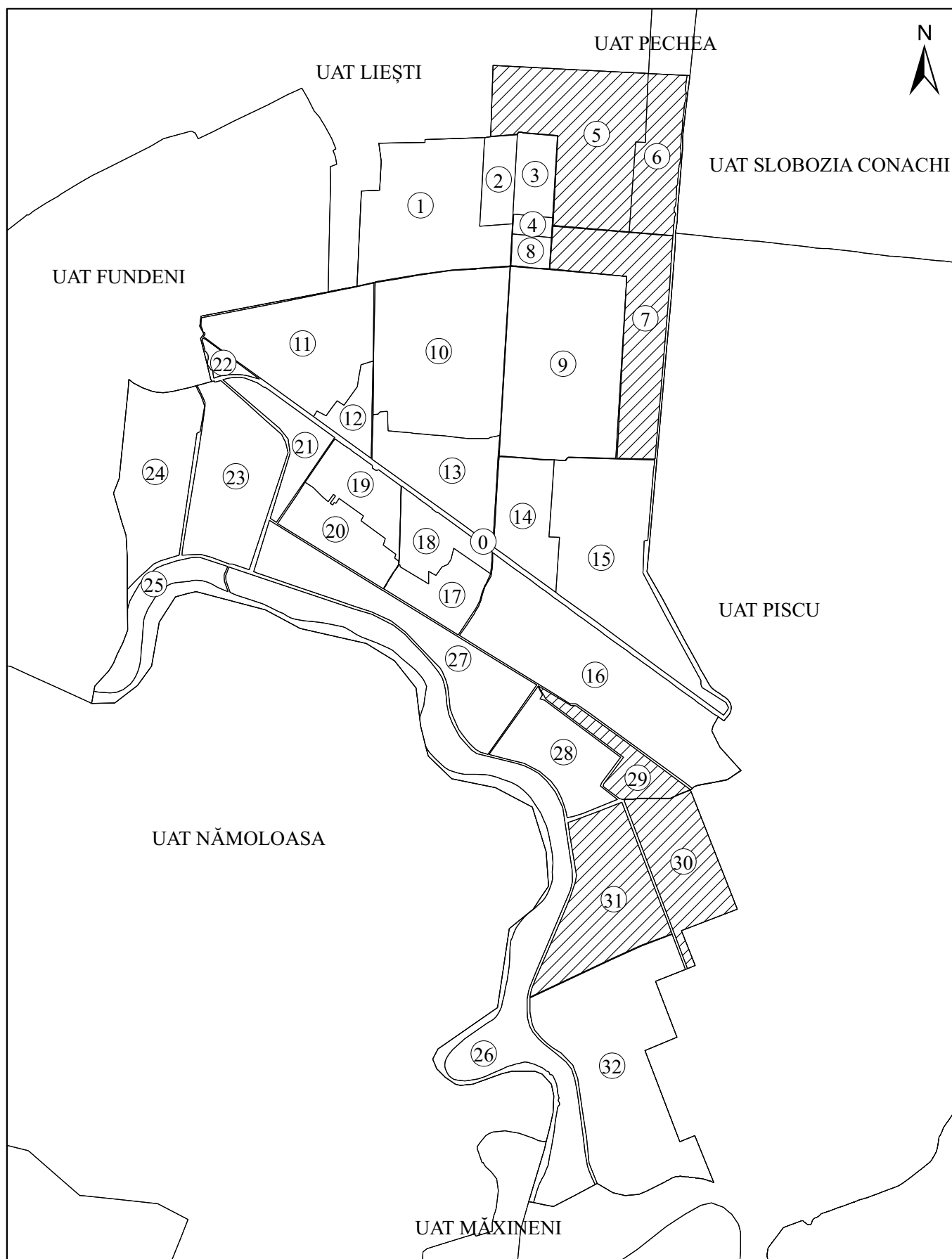

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: GALAȚI

UAT: TUDOR VLADIMIRESCU

Sectoare: 5, 6, 7, 29, 30, 31

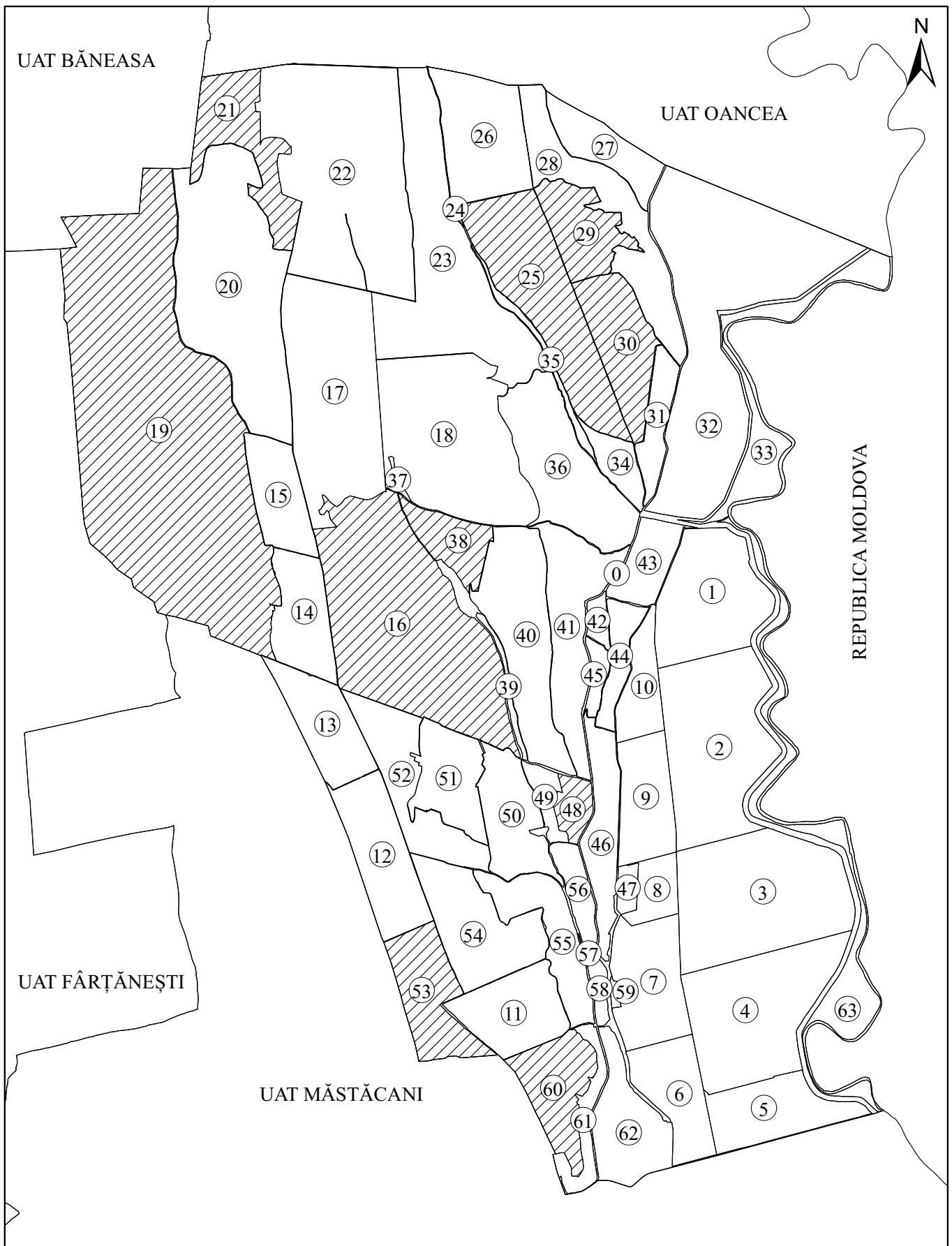

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: GALAȚI

UAT: VLĂDEȘTI

Sectoare: 16, 19, 21, 25, 29, 30, 38, 48, 53, 60

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 79**din 6 noiembrie 2017**

Dosar nr. 2.168/1/2017

Judecător Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Judecător Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Judecător Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Judecător Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Aurelia Rusu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Alina Sorinela Macavei	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polîțeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristian Daniel Oana	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.168/1/2017 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a

pentru litigii de muncă și asigurări sociale în vederea dezlegării următoarei probleme de drept: „dacă, având în vedere considerentele Deciziei nr. 42/2014 a Curții Constituționale și a Deciziei nr. 16/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea unor chestiuni de drept, suspendarea acordării indemnizației de pensionare pentru magistrați prin acte normative temporare, până în 2017, afectează caracterul previzibil al dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și, implicit, substanța acestui drept”.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, prin Încheierea din 25 mai 2017 pronunțată în Dosarul nr. 1.984/112/2016, a dispus, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

2. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 26 iulie 2017.

II. Temeiul juridic al sesizării

3. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

4. Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 303/2004*

„Art. 81. — (1) Judecătorii și procurorii cu vechime continuă în magistratură de 20 de ani beneficiază, la data pensionării sau a eliberării din funcție pentru alte motive neimputabile, de o indemnizație egală cu 7 indemnizații de încadrare lunare brute, care se impozitează potrivit legii. (...)”

5. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri

financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010*

„Art. 9. — În anul 2012 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă”.

6. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012*

„Art. 2. — Prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, și ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 2, 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, 7, 9, 11, art. 12 alin. (2) și art. 13 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.”

7. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013*

„Art. 10. — (1) În anul 2014 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă. (...)”

8. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014*

„Art. 9. — (1) În anul 2015, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică. (...)”

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015*

„Art. 11. — (1) În anul 2016, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică. (...)”

IV. Expunerea succintă a procesului

10. Prin Sentința civilă nr. 622/F/21 decembrie 2016, pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud în Dosarul nr. 1.984/112/2016, s-au respins excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată de pârâții C și D și acțiunea formulată de reclamantul A în contradictoriu cu pârâții B, C și D, ca neîntemeiată.

11. Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut, în esență, următoarele:

Reclamantul a fost timp de 28 de ani procuror, raporturile sale de muncă încetând prin pensionare la data de 19 decembrie 2012.

Prin art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, în forma în vigoare la momentul pensionării, s-a prevăzut dreptul magistraților la o indemnizație egală cu șapte indemnizații de

încadrare lunare brute, care se impozitează potrivit legii, cu condiția existenței unei vechimi continue în magistratură de 20 de ani.

La momentul ieșirii la pensie, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 prevedea expres că, în anul 2012, nu se acordă indemnizațiile la ieșirea la pensie.

Prima instanță a constatat că această reglementare legală s-a aplicat și în anii 2013, 2014, 2015, 2016, conform art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

Pentru întreaga perioadă 1 ianuarie 2012—31 decembrie 2016 este suspendat dreptul la indemnizația de pensionare, ca urmare a faptului că în fiecare an de exercițiu bugetar a intervenit o normă legală imperativă prin care s-a interzis acordarea acesteia, astfel că tribunalul a apreciat că pârâții în mod corect nu au acordat reclamantului dreptul pretins.

Nu au fost avute în vedere susținerile reclamantului în sensul că pârâții aveau obligația de a întreprinde demersuri în vederea asigurării bugetului necesar, atât timp cât ordonatorii de credite pot solicita fonduri doar în limitele prevăzute de lege și cu respectarea destinației fondurilor.

În ceea ce privește drepturile prevăzute de un act normativ, care au fost suspendate succesiv, instanța de fond a mai reținut că, prin Decizia nr. 42/2014, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile legale prin care s-a suspendat acordarea unor drepturi sunt constituționale. Este adevărat că s-a subliniat faptul că măsura de suspendare repetată a acestor drepturi, pentru mai mulți ani la rând, ar putea afecta caracterul previzibil al normelor de lege, creând incertitudine cu privire la existența acestor drepturi, însă, prin această subliniere, Curtea Constituțională doar a atenționat legiuitorul cu privire la faptul că un drept nu ar putea fi suspendat o perioadă foarte îndelungată de timp, deoarece, prin această conduită, s-ar crea o incertitudine cu privire la însăși existența dreptului respectiv, lăsând să se înțeleagă că legiuitorul ar trebui să ia alte măsuri legislative, dacă situația economică nu-i permite acordarea unor drepturi suplimentare prevăzute în legi în vigoare.

Statuând că legiuitorul este în drept să instituie dreptul la acordarea indemnizației de pensionare, să prevadă condițiile și criteriile de acordare, să le modifice, suspende sau chiar să le anuleze și văzând că pentru anii 2012—2016 s-a prevăzut expres că angajatorii nu pot acorda asemenea indemnizații, prima instanță a considerat că acțiunea reclamantului nu este întemeiată.

12. Împotriva acestei sentințe a formulat apel reclamantul A, invocând cele statuate de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 16/2015, dată în dezlegarea unor chestiuni de drept, în sensul că a fost recunoscută existența dreptului la indemnizația de pensionare, că această indemnizație constituie un drept la protecție socială, drept garantat de art. 41 alin. (2) din Constituție, acesta fiind reglementat tocmai în considerarea condițiilor speciale în care s-a desfășurat activitatea și pentru recompensarea privațiunilor și interdicțiilor pe care statutul magistraților le impune acestora.

Apelantul a mai arătat că dreptul la indemnizație de pensionare nu a fost condiționat de existența fondurilor necesare plății acestuia, iar lipsa fondurilor bănești este mai mult o chestiune care ține de executarea debitului, și nu de admisibilitatea acțiunii. Pe de altă parte, temporizarea plății indemnizației nu poate fi acceptată la nesfârșit, neprobându-se în cauză că mai există un interes public care să justifice în continuare interdicția aplicării unor dispoziții legale în vigoare.

13. În cadrul soluționării acestei căi de atac, Curtea de Apel Cluj, în temeiul art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a

dispus suspendarea judecării apelului până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

V. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

14. Curtea de Apel Cluj a reținut ca fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, după cum urmează:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată — necesitatea dezlegării chestiunii de drept a apărut în soluționarea cauzei înregistrate cu nr. 1.984/112/2016 pe rolul Curții de Apel Cluj;

b) cauza să fie soluționată în ultimă instanță — prezenta pricină constituie un conflict de muncă, se află în faza soluționării căii de atac a apelului și legea nu mai prevede pentru această cauză o altă cale de atac;

c) cauza care face obiectul judecării se află în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investit să soluționeze pricina, cum s-a menționat anterior;

d) ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată — în speță, chestiunea de drept dacă suspendarea acordării indemnizației de pensionare pentru magistrați prin acte normative temporare, până în 2017, afectează caracterul previzibil al dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și, implicit, substanța acestui drept are însemnătate, întrucât prima instanță a reținut că: „...legiuitorul este în drept să instituie dreptul la acordarea indemnizației de pensionare, să prevadă condițiile și criteriile de acordare, să le modifice, suspende sau chiar să le anuleze și văzând că pentru anii 2012—2016 s-a prevăzut expres că angajatorii nu pot acorda asemenea indemnizații”, în timp ce apelantul, prin acțiune și cererea de apel a apreciat că „temporizarea plății indemnizației nu poate fi acceptată la nesfârșit, neprobându-se în cauză că mai există un interes public care să justifice în continuare interdicția aplicării unor dispoziții legale în vigoare”;

e) chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare — chestiunea de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv afectarea caracterul previzibil al dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, ce stabilesc dreptul la indemnizație de pensionare pentru magistrați, prin acte normative temporare de suspendare a dreptului [art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015], până în 2017, prezintă caracter de noutate, raportându-se la situația în care s-a ajuns după șapte ani de suspendare a acordării acestor drepturi, plasând sub semnul incertitudinii data la care cei îndreptățiți vor putea beneficia în mod efectiv de acest drept și chiar dacă aceștia vor mai primi vreodată în cursul vieții lor acest drept, putându-se ajunge, prin prelungirea acestei măsuri, chiar la afectarea substanței dreptului. Această chestiune nu face obiectul unui recurs în interesul legii.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată

15. Cu titlu prealabil, instanța de sesizare a reținut că, prin Decizia nr. 16/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, obligatorie pentru instanțe, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, s-a stabilit că: „Dispozițiile art. 9 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, vizează exercițiul dreptului la acordarea

ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor, în sensul că acesta este suspendat în perioada 3 iulie—31 decembrie 2010 și nu existența acestui drept”.

16. În considerentele acestei decizii s-au reținut următoarele:

„Din interpretarea normelor legale enunțate rezultă că voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept.

Rațiunea acestei interpretări este impusă și de succesiunea în timp a actelor normative prin care legiuitorul a dispus, cu caracter temporar, măsura neaplicării dispozițiilor legale privind ajutoarele/indemnizațiile în anii 2011—2015.

Sub acest aspect, relativ la măsurile financiare instituite prin Legea nr. 283/2011 pentru anul 2012, Curtea Constituțională a reținut că aceste măsuri nu aduc atingere înseși substanței drepturilor bănești vizate, ci doar amână acordarea ajutoarelor/indemnizațiilor pe o perioadă limitată de timp, pentru a nu se crea o datorie bugetară imposibil de acoperit, în contextul unui echilibru financiar marcat de criză (deciziile nr. 1.576 din 7 decembrie 2011 și nr. 291 din 23 mai 2013).

Prin urmare, se impune a se reține că efectele dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 118/2010 au vizat exercițiul dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, în sensul suspendării acestuia în perioada 3 iulie—31 decembrie 2010 și nu existența acestui drept.”

17. Totodată, instanța de trimitere a constatat că există numeroase litigii de această natură, atât în cadrul Secției de conflicte de muncă, cât și în cadrul Secției de contencios administrativ ale Curții de Apel Cluj, privind recunoașterea dreptului și plata indemnizației de pensionare/ajutoarelor la pensionare sau la trecerea în rezervă, în care se invocă faptul că, prin prelungirea suspendării acordării acestor drepturi pentru o perioadă îndelungată, respectiv 2010—2017, fără a se putea cunoaște nici pentru ce perioadă se va mai proroga măsura suspendării, se ajunge practic ca reglementarea unor drepturi prin statutul magistraților și a altor funcționari publici să fie practic una fictivă, fiind afectată, astfel, chiar substanța dreptului.

18. Art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 sunt, potrivit dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții temporare, situație ce rezultă expres din redactarea normelor legislative. Or, conform art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, orice proiect de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile, care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

19. În speță, apelantul, care a ieșit la pensie în anul 2012, a fost lipsit astfel de un drept prevăzut în Legea privind statutul magistraților, printr-o lege cu caracter temporar. Acesta a invocat faptul că prelungirea succesivă timp de 5 ani a suspendării acordării acestui drept afectează, în primul rând, în mod disproporționat și discriminatoriu, față de colegii acestuia pensionați în alte perioade de aplicare a legii, un drept pe care acesta avea speranța legitimă de a-l obține în urma activității prestate în calitate de magistrat. Practic, magistratul și-a

desfășurat activitatea timp de 28 de ani având speranța legitimă că, la data pensionării, va beneficia de această indemnizație de pensionare prevăzută de art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 — lege ce reglementează statutul funcției exercitate — și a fost convins, având în vedere situația fiecărui coleg care a ieșit la pensie până în anul 2010 și care a beneficiat de o asemenea indemnizație, că și el va primi, drept răsplată pentru toți anii în care a prestat munca în calitate de magistrat, ca o recunoaștere a meritelor sale, dar și pentru interdicțiile și incompatibilitățile specifice funcției, o asemenea recompensă.

20. De altfel, potrivit Deciziei nr. 874 din 25 iunie 2010 a Curții Constituționale, Guvernul a opinat că măsurile dispuse prin Legea nr. 118/2010 sunt legale și conforme jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului tocmai având în vedere faptul că acestea reprezintă doar restrângeri ale exercițiului unor drepturi, nefiind afectată substanța acestora și că au fost luate pe o perioadă determinată, iar Curtea Constituțională a reținut că măsura criticată are un caracter temporar, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului protejat.

21. Curtea Constituțională a mai reținut, prin aceeași decizie, că este evident că restrângerea exercițiului unui drept trebuie să dureze numai atât timp cât se menține amenințarea în considerarea căreia această măsură a fost edictată, aceasta fiind de esența art. 53 din Constituția României, republicată.

22. În acest sens a constatat că măsura criticată are o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010. A reținut că aceasta „este o obligație de rezultat pe care și-o impune legiuitorul, pentru că, în caz contrar, s-ar ajunge la încălcarea caracterului temporar al restrângerii exercițiului drepturilor; or, tocmai acest caracter temporar al restrângerii exercițiului drepturilor este de esența textului art. 53 din Constituție”.

23. Instanța de trimitere a considerat că reclamantul, ieșit la pensie în anul 2012, fără a i se plăti indemnizația de pensionare, a primit din partea C, la cererea sa de acordare a acestui drept în luna mai 2016 (prin care a arătat că, deși au trecut 3 ani și 5 luni de la data nașterii dreptului, acesta nu i-a fost acordat), același răspuns, în sensul că solicitarea sa este neîntemeiată, întrucât s-a pensionat în anul 2012, când aplicabil era art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010; or, acesta este un drept cu caracter complex, izvorând din raporturile de muncă, de gratificare pentru activitatea prestată până la vârsta standard de pensionare, dar deopotrivă de securitate socială, având menirea de a înlocui inconvenientele trecerii la un alt statut în viața socială.

24. În cauză, apelantul a invocat că a fost lipsit de posibilitatea de a-și exercita un drept pentru care avea speranța legitimă de a-l vedea valorificat, astfel cum l-a perceput ca fiind recunoscut și plătit tuturor colegilor ce s-au pensionat anterior datei de 3 iulie 2010.

25. Astfel, deși inițial, în anul 2010, perioada de criză economică justifica ocrotirea priorității a interesului public, prelungirea în fiecare an a dispozițiilor legale prohibitive în ceea ce privește acordarea dreptului la indemnizația de pensionare a magistraților până în anul 2017 afectează în mod esențial caracterul previzibil al legii, fiind incert nu numai anul când se va plăti acest drept, dar, în fapt, dacă magistratul apelant va mai putea beneficia în timpul vieții sale de acest drept conferit de statutul magistraților.

26. Cu privire la baza legală a ingerinței statului, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis în mod constant că expresia „prevăzută de lege” care figurează în art. 8, 9, 10 și 11 din Convenție impune nu numai o simplă existență a unor reglementări, ci privește însăși calitatea legii în cauză, care trebuie să fie suficient de accesibilă și previzibilă, astfel ca orice individ să fie în măsură să își adapteze conduita socială. De asemenea, a stabilit că principiul legalității implică existența unor

norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile (*Hentrich împotriva Franței*, Hotărârea din 22.09.1994, paragraful 42).

27. În același sens mai trebuie amintit că în *Cauza Păduraru contra României* Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că: „odată ce a fost adoptată o soluție de către stat, ea trebuie implementată cu o claritate și coerență rezonabile pentru a evita pe cât posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiecții de drept la care se referă măsurile de aplicare a acestei soluții; în această privință trebuie subliniat faptul că incertitudinea, fie ea legislativă, administrativă sau provenind din practicile aplicate de autorități este un factor important ce trebuie luat în considerare pentru a aprecia conduita statului.”

28. Instanța de trimitere a mai reținut că trebuie constatat că Înalta Curte de Casație și Justiție, analizând un demers legislativ similar, a stabilit, prin Decizia nr. XXIII din 12 decembrie 2005, pronunțată într-un recurs în interesul legii, următoarele:

„Din moment ce, printr-o lege anterioară, s-a conferit dreptul la primă pentru concediul de odihnă, iar acesta a încetat să mai fie prevăzut după trecerea a 2 ani, în care s-a suspendat aplicarea lui, nu se poate considera că acel drept nu a existat în perioada respectivă deoarece s-ar încălca principiul constituțional care garantează realizarea drepturilor acordate.

Ca urmare, pentru ca un drept prevăzut să nu devină doar o obligație lipsită de conținut, redusă la *nudum jus*, ceea ce ar constitui o îngrădire nelegitimă a exercitării lui, un atare drept nu poate fi considerat că nu a existat în perioada celor 2 ani, pentru care exercițiul lui a fost suspendat, iar nu înlăturat. Altfel, s-ar ajunge în situația ca un drept patrimonial, a cărui existență este recunoscută, să fie vidat de substanța sa și, practic, să devină lipsit de orice valoare.

De aceea, respectarea principiului încrederii în statul de drept, care implică asigurarea aplicării legilor adoptate în spiritul și litera lor, concomitent cu eliminarea oricărei tendințe de reglementare a unor situații juridice fictive, face necesar ca titularii drepturilor recunoscute să nu poată fi obstaculați de a se bucura efectiv de acestea pentru perioada în care au fost prevăzute de lege.”

29. Având în vedere aspectele de noutate invocate de către apelantul-reclamant în cauză, instanța de trimitere a apreciat că statul ar trebui să ocrotească astfel, în anul 2017, în egală măsură, atât interesul public, cât și interesul privat al magistraților care au lucrat perioade îndelungate, peste 20 de ani în aceeași funcție — reclamantul peste 28 de ani, respectiv să asigure proporționalitatea măsurii dispuse prin legile temporare mai sus menționate cu gradul de afectare a substanței dreptului magistratului, în condițiile în care indemnizația de pensionare este un drept acordat pentru recunoașterea loialității profesionale, pentru privațiunile, riscurile, interdicțiile și incompatibilitățile impuse de statut și suportate de către magistrați în cursul carierei lor și având în vedere că în „pachetul lor de drepturi remuneratorii” era inclus și acest drept, care, însă, în prezent, este plasat prin dispoziții legale temporare sub semnul incertitudinii.

30. De asemenea, a considerat că, în dezlegarea acestei chestiuni de drept, trebuie să se aibă în vedere și faptul că instanțele europene apreciază chiar pensia de serviciu a magistraților ca un drept la remunerație, un element al remunerației, astfel încât cu atât mai mult indemnizația de pensionare trebuie să își păstreze acest caracter, respectiv să aibă regimul juridic al unui drept salarial și nu cel al unui „ajutor” acordat magistraților de către statul român, întrucât aceștia nu constituie persoane asistate social, pentru a beneficia de ajutoare, ci legea le-a garantat și acest drept salarial ca o recompensă ori ca un corolar pentru o activitate de peste 20 de ani, în care aceștia s-au bazat și au pledat pentru previzibilitatea legii române, condiție cerută de jurisprudența Curții Europene a

Drepturilor Omului pentru orice act normativ, cu atât mai mult pentru o lege care afectează dreptul la remunerație.

VII. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

31. Apelantul A a precizat că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept puse în discuția părților, invocând și cele statuate de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.414/2009 (pct. 4) și Decizia nr. 314/2014 (pct. 23).

32. Intimații C și D au arătat că este real că măsura de suspendare a acestor drepturi pentru mai mulți ani ar putea afecta caracterul previzibil al normelor de lege sub aspectul efectelor pe care le pot produce, însă nu în ceea ce privește previzibilitatea beneficiului efectiv pecuniar al celor care se pensionează în perioadele de timp afectate de actele normative prin care se suspendă aceste dispoziții legale. Au susținut că, pentru a face obiectul sesizării instanței supreme, problema de drept trebuie să fie veritabilă, ceea ce nu este cazul în speță, astfel încât consideră că dezlegarea problemei de drept privind previzibilitatea dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 nu poate conduce la soluționarea cauzei.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

33. La nivelul Curții de Apel Alba Iulia, judecătoria Tribunalului Sibiu au apreciat că este afectat caracterul previzibil al indemnizației, dar nu și dreptul, care există în continuare, însă a fost suspendat cu caracter temporar, prevederile din Legea nr. 303/2004 nefiind abrogate.

Punctul de vedere exprimat de judecătoria din cadrul Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă, completele specializate de litigii de muncă și asigurări sociale, însoțit de practică relevantă, a fost în sensul că suspendarea acordării indemnizației de pensionare nu afectează existența dreptului invocat, ci doar exercițiul lui.

Într-o opinie se consideră că suspendarea repetată și pe termen nedeterminat a normei legale afectează principiul previzibilității impus de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, astfel că substanța dreptului nu este afectată, însă previzibilitatea da, pentru că suspendarea anuală a aplicării unui text legal în vigoare nu oferă caracter previzibil destinatarilor normei, în speță magistraților care întrunesc condițiile de pensionare, legea nefiind explicită, în sensul că nu arată perioada suspendării aplicării normei.

34. Curtea de Apel Brașov a învederat că opinia judecătorilor din cadrul secției civile a acestei instanțe este în sensul că suspendarea acordării indemnizației de pensionare pentru magistrați nu afectează caracterul previzibil al dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și nici substanța acestui drept, cum, de altfel, s-a pronunțat deja instanța supremă prin Decizia nr. 16/2015 — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pentru o altă categorie de personal, care beneficia de drepturi similare.

Noțiunea de „suspendare” nu semnifică „încetarea” dreptului, care subzistă, însă este la aprecierea legiuitorului de a dispune asupra acestor compensații, care, în opinia Curții de Apel Brașov, nu au caracter de drepturi salariate.

35. La nivelul Curții de Apel București și al instanțelor arondate acesteia au fost exprimate puncte de vedere contrare cu privire la problema de drept supusă dezbaterii, fiind anexate hotărâri judecătorești.

Astfel, la nivelul Secției a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale s-a conturat opinia potrivit căreia nu este afectat caracterul previzibil al dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și nici substanța acestuia, argumentându-se că, prin Decizia nr. 16/2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 15 iulie 2015, s-a stabilit că

dispozițiile art. 9 din Legea nr. 118/2010 vizează exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor, în sensul că acesta este suspendat în perioada 3 iulie—31 decembrie 2010 și nu existența acestui drept. Voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept. Rațiunea acestei interpretări este impusă și de succesiunea în timp a actelor normative prin care legiuitorul a dispus, cu caracter temporar, măsura neaplicării dispozițiilor legale privind ajutoarele/indemnizațiile în anii 2011—2015.

De altfel, din jurisprudența Curții Constituționale privitoare la problema indemnizațiilor în cauză rezultă că acestea reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional. Prin urmare, nefăcând parte din categoria drepturilor fundamentale, legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, în acest sens fiind Decizia nr. 326 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 24 iulie 2013, Decizia nr. 334 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 17 iulie 2014, Decizia nr. 331 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015.

În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a arătat că statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii prin modificări legislative corespunzătoare (Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23; decizia de inadmisibilitate din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragrafele 15 și 19).

Prin urmare, dreptul la plata indemnizației își găsește reglementarea în dispozițiile art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, nu a fost înlăturat ori abrogat, acesta trebuie exercitat în conformitate cu actele normative care au reglementat salarizarea personalului plătit din fonduri publice aplicabile începând cu anul 2012, acte ce respectă principiile constituționale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Mai mult, aspectele referitoare la efectele suspendării dreptului pe o perioadă de timp îndelungată țin de legiferare, care nu intră în competența instanței de judecată, depășind cadrul unei situații în care ar fi necesară doar interpretarea unor dispoziții legale.

Același punct de vedere a fost exprimat și de judecători din cadrul Tribunalului Teleorman, arătându-se că, prin hotărârile din 26 aprilie 1979, 20 mai 1999, 4 mai 2000 și 25 aprilie 2006, pronunțate în cauzele *Sunday Times împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord*, *Rekvenyi împotriva Ungariei*, *Rotaru împotriva României* și, respectiv, *Dammann împotriva Elveției*, Curtea de la Strasbourg a reținut că o lege reprezintă o normă enunțată cu suficientă precizie, astfel încât orice persoană să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat; așadar, norma este previzibilă atunci când oferă o anume garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice.

Curtea Constituțională a stabilit că indemnizația de pensionare a magistratului nu face parte din categoria drepturilor fundamentale, legiuitorul fiind liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora.

La nivelul Tribunalului Giurgiu a fost exprimată opinia potrivit căreia este afectat caracterul previzibil al dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și, implicit, substanța dreptului

la indemnizația de pensionare, în măsura în care se dovedește că ingerința statului nu mai este justificată de interesul public al protejării echilibrului fiscal dintre veniturile și cheltuielile statului, pe fondul unei crize economice.

Punctul de vedere al judecătorilor din cadrul Tribunalului Ialomița a fost în sensul că măsurile succesive de suspendare a indemnizației de pensionare pentru magistrați prin acte normative temporare, până în anul 2017, afectează caracterul previzibil al dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și transformă acest drept în unul iluzoriu, dat fiind perioada foarte lungă de când este suspendat acest drept, încălcându-se astfel și art. 1 Protocolul 1 al Convenției.

36. Curtea de Apel Cluj a arătat că opinia judecătorilor din cadrul Tribunalului Bistrița-Năsăud este în sensul că măsura suspendării până în anul 2017 nu afectează caracterul previzibil al dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, respectiv substanța acestui drept, deoarece faptul că, pentru perioada 2012—2016, s-a prevăzut interdicția de a acorda personalului plătit din fonduri publice indemnizație de pensionare este un aspect care ține de politica salarială a statului și, nefiind vorba despre un drept fundamental, ci despre un drept suplimentar, nu se poate reține că reclamantul a avut un bun în sensul Convenției, astfel că suspendarea acestuia nu reprezintă o atingere adusă dreptului de proprietate.

S-a apreciat că, în materia drepturilor salariale, statele se bucură de o largă marjă de apreciere în a determina oportunitatea și intensitatea măsurilor adoptate, iar instanța de contencios european a declarat în mod constant că respectă modalitatea în care statele membre concep imperatiile utilității publice, cu excepția cazului în care raționamentul acestora se dovedește în mod vădit lipsit de orice temei rezonabil (*Felicia Mihăieș și Gavril Senteș vs. România*, cererile nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11, §.19).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko contra Ucrainei*, nu a negat posibilitatea statului de a suspenda pe cale legală acordarea unor drepturi prevăzute prin lege. Astfel, referindu-se la anumite drepturi de natură bănească acordate angajaților, Curtea a statuat că „statul este cel care este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii prin modificări legislative corespunzătoare. Totuși, atunci când o dispoziție legală este în vigoare și prevede plata anumitor beneficii, iar condițiile stipulate sunt respectate, autoritățile nu pot refuza în mod deliberat plata acestora atât timp cât dispozițiile legale rămân în vigoare” (paragraful 23). Prin aceeași hotărâre, Curtea de la Strasbourg a considerat că refuzul autorităților de a acorda drepturile bănești pretinse ca urmare a intervenirii unei legi care suspendă aceste drepturi nu contravine dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, s-a arătat că statul este cel în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat, putând dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor asemenea beneficii prin modificări legislative corespunzătoare.

37. Curtea de Apel Galați a arătat că judecătorii Secției I civile din cadrul Tribunalului Galați au apreciat că suspendarea acordării indemnizației de pensionare pentru magistrați prin acte normative temporare până în anul 2017 și eventuala prelungire pentru o dată incertă afectează, în mod clar, caracterul previzibil al dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și, implicit, substanța acestui drept.

38. Opinia Curții de Apel Iași este în sensul că, în principiu, suspendarea acestei indemnizații pentru magistrați, prin acte normative temporare, consecutive, aduce atingere caracterului

previzibil al dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, însă aceasta nu poate duce la concluzia atingerii dreptului substanței dreptului în sensul că acest drept ar deveni un drept iluzoriu.

În ceea ce privește efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 42/2014 s-a învederat că se impune a fi verificate argumentele expuse de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Decizia nr. 39/2017 (paragrafele 76—79).

39. Practica la nivelul Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și a tribunalelor din subordine este în sensul că suspendarea acordării indemnizației de pensionare pentru magistrați prin acte normative temporare, până în anul 2017, nu afectează substanța acestui drept, neputându-se reține încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția europeană a drepturilor omului.

Astfel, din interpretarea dispozițiilor legale rezultă că voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept. Rațiunea acestei interpretări este impusă și de succesiunea în timp a actelor normative prin care legiuitorul a dispus, cu caracter temporar, măsura neaplicării dispozițiilor legale privind ajutoarele/indemnizațiile în anii 2011—2016. Prin urmare, rezultă că efectele dispozițiilor legale au vizat exercițiul dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, în sensul suspendării acestuia în perioada 2011—2016 și nu existența acestui drept.

În ce privește natura drepturilor acordate cu ocazia ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă, Curtea Constituțională a statuat că aceste drepturi reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora. Ele nu fac parte din categoria drepturilor fundamentale, astfel că legiuitorul este în drept să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării lor, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală (Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, Decizia nr. 326 din 25 iunie 2013 și Decizia nr. 334 din 12 iunie 2014).

În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia prestațiilor sociale, potrivit căreia un stat poate introduce, suspenda sau elimina plata unor remunerații, prin intermediul unor modificări legislative (Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23).

În speță, rațiunea măsurii suspendării acordării indemnizației dispuse de legiuitor își are izvorul într-o situație de excepție, respectiv criza economică a țării, context în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a admis că statul are dreptul de a suspenda sau suprima anumite retribuții și că, prin adoptarea normelor legale incidente, ingerința statului a fost prevăzută de lege și a urmărit un interes public, respectiv protejarea echilibrului fiscal între cheltuielile și veniturile statului, pe fondul crizei economice din țară (decizia de inadmisibilitate pronunțată la data de 6 decembrie 2011 în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11, *Felicia Mihăieș și Adrian Gavril Senteș împotriva României*).

Prin decizia de inadmisibilitate pronunțată, Curtea de la Strasbourg amintește că, datorită unei cunoașteri directe a propriei societăți și a necesităților acesteia, autoritățile naționale se află, în principiu, într-o poziție mai adecvată decât instanța internațională pentru a stabili ce anume este „de utilitate publică”. În consecință, în cadrul mecanismului de protecție creat de Convenție, este de competența acestora să se pronunțe primele cu privire la existența unei probleme de interes general. Considerând normal ca legiuitorul să dispună de o

mare libertate în conducerea unei politici economice și sociale, Curtea respectă modul în care acesta percepe imperativele „utilității publice”, cu excepția cazului în care raționamentul său se dovedește în mod vădit lipsit de orice temei rezonabil (paragraful 19), ceea ce nu este cazul în speța dedusă judecării.

40. Curțile de Apel Bacău, Constanța, Craiova, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara au comunicat că nu a fost identificată jurisprudență cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

41. Verificându-se jurisprudența instanțelor naționale, se constată că, prin Sentința civilă nr. 1.266 din 4.12.2015 pronunțată de Tribunalul Botoșani, definitivă prin Decizia civilă nr. 440/20.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Suceava, s-a apreciat că acțiunea formulată în condițiile art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 este admisibilă prin raportare la Decizia nr. 16/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea unor chestiuni de drept.

42. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 1.967/C/3.361/III-5/2017 din 6 septembrie 2017, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică practică judiciară în problema de drept care formează obiectul sesizării Curții de Apel Cluj.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

43. Prin Decizia nr. 16/2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 689/1/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 15 iulie 2015, s-a stabilit că „Dispozițiile art. 9 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, vizează exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor, în sensul că acesta este suspendat în perioada 3 iulie—31 decembrie 2010, și nu existența acestui drept”.

44. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 39/2017 pronunțată în Dosarul nr. 4.153/1/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 31 iulie 2017, a statuat că „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, raportat la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată prin Legea nr. 283/2011, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014, și art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, aprobată prin Legea nr. 168/2014, dreptul la plata tichetelor/voucherelor de vacanță este condiționat de alocările bugetare prevăzute cu această destinație în bugetul de stat sau, după caz, în bugetele locale ale instituțiilor publice”.

45. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 11 din 20 februarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 3.489/1/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 24 martie 2017, a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, în Dosarul nr. 2.826/110/2015, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: „interpretarea dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, și art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul

cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă sintagmele «nu se acordă», respectiv «nu se aplică», cuprinse în textele legale menționate, se referă la substanța dreptului la acordarea indemnizației la ieșirea la pensie sau reprezintă doar o suspendare a acordării acestei indemnizații și, totodată, în eventualitatea în care cele două sintagme vizează doar suspendarea exercițiului dreptului la indemnizația la ieșirea la pensie, dacă această suspendare se referă numai la perioada anului 2014, respectiv 2015, și numai la persoanele al căror drept la pensie s-a deschis în anul 2014, respectiv 2015, sau vizează toate persoanele care au vocație la plata acestei indemnizații, indiferent de data deschiderii dreptului la pensie pentru acestea; în condițiile în care interpretarea este în sensul că cele două sintagme menționate anterior se referă doar la suspendarea exercițiului dreptului la indemnizația la ieșirea la pensie, care este data de la care persoanele cu vocație la plata acestei indemnizații pot solicita acordarea efectivă a dreptului lor”.

46. Prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și a ordonanței în ansamblul său.

47. Pot prezenta relevanță pentru dezlegarea problemei de drept ce constituie obiectul sesizării Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kechko contra Ucrainei*, și Decizia de inadmisibilitate din 6 decembrie 2011, pronunțată de aceeași instanță în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11, *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

48. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, iar, pe fondul acesteia, s-a arătat că suspendarea aplicării dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 nu afectează caracterul previzibil și nici substanța dreptului la indemnizație la ieșirea la pensie a judecătorilor și procurorilor.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

49. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori, punctele de vedere exprimate de părți, precum și problema de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

50. Procedura hotărârii prealabile are menirea de a elimina riscul apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei chestiuni de drept esențiale apărute într-o cauză aflată în curs de soluționare în ultimă instanță.

51. Ca atare, prealabil analizei în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, se impune a se stabili dacă, în raport cu întrebarea formulată de titularul sesizării, sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, respectiv:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- c) cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și

Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să soluționeze pricina;

d) ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

e) chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și aceasta să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

52. Verificând admisibilitatea sesizării supuse analizei, se constată îndeplinirea numai în parte a condițiilor prevăzute de legiuitor pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

53. Astfel, primele trei cerințe sunt întrunite, întrucât Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale este legal investită cu soluționarea apelului declarat de reclamantul A împotriva Sentinței civile nr. 622/F din 21 decembrie 2016, pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 1.984/112/2016, într-un litigiu având natura juridică a unui conflict de muncă, de competența exclusivă, în primă instanță, a tribunalului, conform art. 208 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare; hotărârile pronunțate de tribunal sunt supuse numai apelului, potrivit art. 214 din Legea nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Așadar, în această pricină Curtea de Apel Cluj judecă în ultimă instanță și urmează să pronunțe o hotărâre judecătorească definitivă, potrivit art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, coroborat cu art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

54. Cât privește condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în care se ridică, se reține că, în situația de față, titularul sesizării solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea unor chestiuni de drept să precizeze „dacă, avându-se în vedere considerentele Deciziei nr. 42/2014 a Curții Constituționale și a deciziei nr. 16/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea unor chestiuni de drept, suspendarea acordării indemnizației de pensionare pentru magistrați prin acte normative temporare, până în 2017, afectează caracterul previzibil al dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și, implicit, substanța acestui drept”, întrucât instanța de fond a reținut, în considerente, că pentru întreaga perioadă 1 ianuarie 2012—31 decembrie 2016 este suspendat dreptul la indemnizația de pensionare, ca urmare a faptului că în fiecare an de exercițiu bugetar a intervenit o normă legală imperativă prin care s-a interzis acordarea acesteia, astfel că în mod corect nu se poate restitui reclamantului dreptul pretins, respectiv că, prin Decizia nr. 42/2014, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile legale prin care s-a suspendat acordarea unor drepturi sunt constituționale.

55. În speță, prin apelul declarat în cauză reclamantul a invocat cele statuate de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 16/2015, dată în dezlegarea unor chestiuni de drept, în sensul că a fost recunoscută existența dreptului la indemnizația de pensionare, că această indemnizație constituie un drept la protecție socială, drept garantat de art. 41 alin. (2) din Constituție, acesta fiind reglementat tocmai în considerarea condițiilor speciale în care s-a desfășurat activitatea și pentru recompensarea privațiunilor și interdicțiilor pe care statutul magistraților le impune acestora. A susținut că temporizarea plății indemnizației nu poate fi acceptată la nesfârșit, neprobându-se în cauză că mai există un interes public care să justifice în continuare interdicția aplicării unor dispoziții legale în vigoare.

56. Or, din această perspectivă, se poate considera că este întrunită condiția de admisibilitate ce are în vedere ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

57. Cu toate acestea, la această condiție de admisibilitate a sesizării se impune observația că instanțele judecătorești ce au soluționat acțiuni identice ca obiect și temei juridic cu cea aflată pe rolul instanței de trimitere, cu o singură excepție regăsită la nivelul unei soluții de primă instanță pronunțate de Tribunalul Botoșani, rămasă definitivă în calea de atac exercitată la Curtea de Apel Suceava, le-au tratat în mod uniform, adoptând soluția de respingere a acestora ca nefondate, ceea ce le-a diferențiat fiind doar modalitatea de fundamentare a soluției adoptate.

58. Se constată, astfel, că întrebarea instanței de trimitere vizează chiar modul de argumentare a unei eventuale soluții de admitere adoptate în astfel de cauze, prin prisma considerentelor expuse într-o hotărâre judecătorească cu forță juridică obligatorie *erga omnes*, care are menirea să atingă scopul urmărit de legiuitor din perspectiva sporirii rolului constituțional al instanței supreme, respectiv acela de unificator al practicii judiciare prin asigurarea funcționalității mecanismelor judiciare reglementate de Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, dar și printr-o decizie a instanței de contencios constituțional, aceasta cu referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind exercițiul unor drepturi precum cele supuse prezentei analize.

59. În cauză, însă, nu este îndeplinită nici cea din urmă condiție dedusă din analiza art. 519 din Codul de procedură civilă. Astfel, cerința necesară pentru declanșarea mecanismului procedural referitoare la existența unei chestiuni de drept noi, asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și care nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii, ridică o serie de clarificări în ceea ce privește identificarea elementului de noutate al problemei de drept, dat fiind faptul că legiuitorul impune cu caracter generic ca, asupra respectivei probleme de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat.

60. Așa cum s-a reținut și prin decizii anterioare ale instanței supreme, textul de mai sus relevă că „noutatea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării reprezintă o condiție distinctă de aceea a nepronunțării anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra respectivei chestiuni de drept ori de cea a inexistenței unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare cu privire la acea chestiune de drept. Scopul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile este acela de a preîntâmpina generarea unei jurisprudențe neunitare, urmare a unei interpretări și aplicări diferite a unor dispoziții legale, iar în lipsa unei definiții a noutății chestiunii de drept și a unor criterii de determinare a acesteia în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, evaluarea condiției noutății revine Înaltei Curți de Casație și Justiție”.

61. Pentru a se cerceta îndeplinirea criteriilor care susțin condiția noutății, se impune redarea conținutului textelor de lege, obiect al chestiunii de drept sesizate, precum și a dispozitivelor deciziilor nr. 16 din 8 iunie 2015 și nr. 11 din 20 februarie 2017 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

62. Art. 81 din Legea nr. 303/2004 — „(1) Judecătorii și procurorii cu vechime continuă în magistratură de 20 de ani beneficiază, la data pensionării sau a eliberării din funcție pentru alte motive neimputabile, de o indemnizație egală cu 7 indemnizații de încadrare lunare brute, care se impozitează potrivit legii”.

63. Art. 9 și art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 118/2010*):

— art. 9 — „Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi nu se mai acordă ajutoare sau, după caz, indemnizații la ieșirea la pensie, retragere ori la trecerea în rezervă”;

— art. 16 — „(1) Prevederile art. 1—3, art. 5, art. 6 alin. (1), precum și cele ale art. 9—14 se aplică până la 31 decembrie 2010”.

64. Art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare — „(1) În anul 2011, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică”.

65. Art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 — „În anul 2012 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă”.

66. Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 — „Prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, și ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 2, 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, 7, 9, 11, art. 12 alin. (2) și art. 13 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013”.

67. Art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 — „(1) În anul 2014 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă”.

68. Art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 — „(1) În anul 2015, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică”.

69. Art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 — „(1) În anul 2016, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică”.

70. Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept — „Admite sesizarea ... și stabilește că: Dispozițiile art. 9 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, vizează exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor, în sensul că acesta este suspendat în perioada 3 iulie—31 decembrie 2010, și nu existența acestui drept”.

71. Decizia nr. 11 din 20 februarie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept — „Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea ... în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: interpretarea dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, și art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă sintagmele «nu se acordă», respectiv «nu se aplică», cuprinse în textele legale menționate, se referă la substanța dreptului la acordarea indemnizației la ieșirea la

pensie sau reprezintă doar o suspendare a acordării acestei indemnizații și, totodată, în eventualitatea în care cele două sintagme vizează doar suspendarea exercițiului dreptului la indemnizația la ieșirea la pensie, dacă această suspendare se referă numai la perioada anului 2014, respectiv 2015, și numai la persoanele al căror drept la pensie s-a deschis în anul 2014, respectiv 2015, sau vizează toate persoanele care au vocație la plata acestei indemnizații, indiferent de data deschiderii dreptului la pensie pentru acestea; în condițiile în care interpretarea este în sensul că cele două sintagme menționate anterior se referă doar la suspendarea exercițiului dreptului la indemnizația la ieșirea la pensie, care este data de la care persoanele cu vocație la plata acestei indemnizații pot solicita acordarea efectivă a dreptului lor”.

72. Problema de drept ce se urmărește a fi dezlegată este legată de efectele pe care le produc actele normative privind suspendarea dreptului instituit prin dispozițiile art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004.

73. Analizând normele legale de mai sus, se observă că ele dispun asupra unor beneficii de natură pecuniară, cu referire în speță la indemnizații la ieșirea la pensie convenite magistraților, în legătură cu care, pentru raționamente identice aplicabile altor beneficii reglementate în favoarea altor categorii socio-profesionale, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a pronunțat deja prin Decizia nr. 16/2015 ori Decizia nr. 11/2017.

74. Prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a explicat sensul interpretării dispozițiilor legale de suspendare contestate și în cauza de față, având în vedere perioada 3 iulie—31 decembrie 2010, aceasta în raport cu momentul la care a intervenit pensionarea solicitantului beneficiului recunoscut de legiuitor prin pct. 2 din anexa nr. IV/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009) și de dispozițiile legale în vigoare la acea dată.

75. Ulterior, prin Decizia nr. 11 din 20 februarie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost sesizată cu interpretarea dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013*) și art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014*), cerere formulată într-un litigiu promovată de un reclamant a cărui eliberare din funcție prin pensionare a intervenit în anul 2014.

76. Prin această decizie s-a reținut că, în cauză, se constată că problema de drept generată de aplicarea dispozițiilor legale invocate în sesizare nu este recentă, existând o hotărâre a instanței supreme, pronunțată în cadrul mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, menționată chiar de către instanța de trimitere, în cuprinsul sesizării, hotărâre prin care problema de drept în discuție a fost dezlegată în interpretarea și aplicarea unei dispoziții legale anterioare cu conținut similar, făcându-se trimitere la Decizia nr. 16/2015.

77. În motivarea Deciziei nr. 16/2015, instanța supremă a statuat în sensul că, „Din interpretarea normelor legale enunțate rezultă că voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a

beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept. Rațiunea acestei interpretări este impusă și de succesiunea în timp a actelor normative prin care legiuitorul a dispus, cu caracter temporar, măsura neaplicării dispozițiilor legale privind ajutoarele/indemnizațiile în anii 2011—2015”. De asemenea, s-a apreciat, din interpretarea normelor legale interpretate, că voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept.

78. Or, în acest context, dată fiind analiza anterioară făcută de instanța supremă asupra aceleiași norme juridice, dar cu aplicare la un alt tip de beneficiu acordat de legiuitor [ajutoarele prevăzute de art. 2 alin. (1) și (2) din anexa nr. IV/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 și conferirea Ordinului „Meritul Militar” clasa a III-a, în condițiile Legii nr. 238/1998 privind conferirea Ordinului „Meritul Militar” pensionarilor militari, veterani de război], este inutil a da o dezlegare în același sens în condițiile restrictive impuse de prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă.

79. Rezultă, astfel, că problema de drept care face obiectul sesizării nu are caracter de noutate, în Decizia nr. 16/2015 fiind explicitat sensul interpretării dispozițiilor legale de suspendare contestate și în litigiul pendinte.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 1.984/112/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dacă, având în vedere considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 42/2014 și ale Deciziei nr. 16/2015 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, suspendarea acordării indemnizației de pensionare pentru magistrați prin acte normative temporare, până în anul 2017, afectează caracterul previzibil al dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și, implicit, substanța acestui drept”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 6 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

